І чужому научайтесь,
й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125

РІК LXVII. Ч. 124. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 30-го ЧЕРВНЯ 1960 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JUNE 30, 1960 No. 124. VOL. LXVII

РОКЕФЕЛЛЕР КРИТИКУЄ ОБОРОННУ ПОЛІТИКУ, АНДЕРВУД КРИТИКУЄ РОКЕФЕЛЛЕРА

Глейсієр Нешенел Парк, Монтана. — На конференції губернаторів нюйоркський губернатор Нелсон А. Рокефеллер, як голова Комісія для справ цивільної оборони на цій конференції, гостро критикував оборонну політику ЗДА, заявляючи, що Америка є безборонною проти можливої наглої атаки збоку ССР. Рокефеллерові відповів республіканський губернатор Західньої Вірджінії Сесіл. Г. Ундервуд, який назвав становище нюйоркського губернатора - республіканця „політичною ніквемністю" („політікел кавардіс"). Демократи оплескували промову Рокефеллера, в політичних колах гадають, що вони використають її у виборчій кампанії проти республіканців. Рокефеллер сказав, що ЗДА мають могутню зброїну силу на те, щоб почати атаку в конфлікті із СССР, але американські збройні сили є замалі і невистачальні на те, щоб повести відплатну акцію, коли б СССР перший напав на цю країну. Крім того, на думку Рокефеллера, ЗДА не мають потрібної збройної сили, щоб відбивати малі комуністичні війни, які могли б перемінитися у велику світову війну. 4 години після промови Рокефеллера губернатор Ундервуд заявив на пресовій конференції, що дискусія про оборону ЗДА вийшла поза рямки конференції губернаторів. Він пригадав, що недавно два демократичні кандидати на президента (Гомфрі і Кеннеді) використовували економічну ситуацію в Західній Вірджінії для своїх політичних цілей, і що він не має пошани до всіх тих, які використовують нужду населення або оборону країни для своїх особистих політичних цілей. На запити журналіста, чи і Рокефеллер не робить, губернатор Ундервуд відповів: „А що ж іншого може бути?" В дійсності становище Рокефеллера є „політичною ніквемністю", — казав Ундервуд, який буде тимчасовим головою республіканської номінаційної конвенції в Шикаго, яка почнеться 25-го липня. Коли Рокефеллер, казав Ундервуд, має такі сильні аргументи і коли він хоче кандидувати на президента, то чому він в грудні минулого року не виступив із тими аргументами замість того, щоб тоді заявляти, що він не буде кандидувати в цьому році. Республіканський губернатор

Нелсон А. Рокефеллер

із Орегону Марк О. Гетфілд також критикував Рокефеллера на іншій пресовій конференції, але заявив, що він не погоджується з Ундервудом щодо „політичної ніквемности" Рокефеллера, бо, на його думку, Рокефеллер не використовує справи оборони країни для своїх політичних цілей. Проти Рокефеллера виступили ще інші два губернатори республіканці Веслі Поуел з Ню Гемпширу і Гаролд В. Гендлі з Індіяни. Поуел запитував Рокефеллера, чи він, може, рекомендує, щоб ЗДА перші почали нову світову війну, але Рокефеллер відповів, що про це рішати може тільки Президент. Губернатор Гендлі заявив, що в ділянці нової зброї зроблено в останніх вісьмох роках важливі винаходи, і ця нова зброя збільшує оборонні сили країни. В політичних колах звертають увагу на те, що нова критика оборони ЗДА відновлює давніше непорозуміння Рокефеллера з президентом Айзенгавером, бо місяць тому нюйоркський губернатор пропонував збільшити витрати на оборону на три більйони долярів, а витрати на цивільну оборону на 500 мільйонів долярів, але Айзенгавер відкинув був цю пропозицію. Рокефеллер передбачає, що в 1961 - 64 роках СССР матиме більше далекосяжних балістичних ракет як ЗДА, а число відплатних американських ракет буде тоді невистачальне. На думку Рокефеллера деякі американські далекосяжні літаки типу Б-47 будуть тоді перестарілі. Рокефеллер пропонує збільшити численний стан армії і морської піхоти, змодернізувати тактичне летунство та побільшити співпрацю в ділянці збройних сил з американськими союзниками.

Король і королева Сіяму відбувають відвідини в ЗДА

Вашингтон. — Король Сіяму Фуміфоль Адульдет і його дружина Сіркіт почали дня 28 червня ц.р. свої п'ятиденні відвідини у ЗДА. На Вашингтонському летовищі їх зустрів президент Айзенгавер в супроводі інших членів уряду, після чого гості переїхали разом з Президентом до Блер Гавзу, де вони будуть мешкати під час свого перебування в столиці ЗДА. У привітальній промові після прибуття на летовище король Фуміфоль Адульдет заявив, що він відвідує ЗДА, як свою другу батьківщину, бо він народився в цій країні і вчився тут у Гарвардській Медичній Школі. Вітаючи короля і його дружину, през. Айзенгавер висловив свою радість з приводу відвідин сіямського короля і королевої у ЗДА, як репрезентантів країни, що з нею існують якнайкращі дружні відносини. У Блер Гавзі відбулася церемонія вручення през. Айзенгаверові найвищого сіямського відзначення „Найсвітлішого Ордену Королівського Дому Чакрі" і потім під час подібної урочистости в Білому Домі през. Айзенгавер вручив королівському гостеві відзначення американського Легіону Заслуги.

В АМЕРИЦІ

● Рада для справ алькоголізму стверджує, що в ЗДА є коло 4 мільйони осіб, які є так званими алькоголіками між всіма 80 мільйонами осіб, які п'ють алькогольні напої. Лікарі хо-чуть знайти причину, чому деякі особи, які п'ють алькоголь, стають алькоголіками, а інші ні. Ствердили, що алькоголізм — це хворі люди, які женуть на цю недугу тому, що мають якісь дефект в своїй організмі, внаслідок чого вони не можуть стриматися від того, щоб не пити. Це може бути якась фізична або психічна недуга; або якісь духовій ненормальності алькоголіка причиною недуги є вада в мозку і в нервовій системі.

● Колишній президент Гаррі С. Труман заявив, що Сенат повинен приверпути ті фонди з допомоги закордонні, які скреслила була Палата Репрезентантів, бо останні події в світі зовсім не оправдують домагання деяких американців, щоб зменшити видатки ЗДА на оборону свою власну безпеку. Труман рекомендує, щоб Конгрес призначив ще в цьому місяці стільки грошей на допомогу закордонні стільки, скільки вимагає уряд Айзенгавера.

СТРАШНА ТРАГЕДІЯ В ШИКАГО: ВТОПИЛОСЬ ШІСТЬ УКРАЇНСЬКИХ ХЛОПЦІВ

Шикаго, Ілл. (Телефоном). — У вівторок, 28-го червня увечері, тут у пластовому таборі „Великий Луг", що положений кількадесять миль від Шикаго, втопилось у нещасливому випадку шістьох українських юнаків, 5 з самого Шикаго а один з Міннеаполісу. Трагедія трапилась під час теренових вправ, як гурток із 12 юнаків переходив річку, що не є глибока, тільки часами вимкова бистра. Шістьох юнаків попало в цю бистру течію і втопилось. У хвилині, як передано цю вістку, вже знайдено чотири трупи, а за двома ведеться пошукування. Вся місцева і довколишні громади є під знаком цієї великої трагедії. Трапилася вона на самому початку вакаційного сезону, як велика пересторога і апель: будьмо обережні під час вакацій, бо смерть чигає навіть у плиткій воді чи на гладкій дорозі. Вся українська громада глибоко співчуває з родинами юнаків, що впали жертвою заждимого нещасливого випадку у самому заранні свого життя.

В останній хвилині, як вістка про цю страшну трагедію вже була на пресі, Мирон Куропась подає телефоном ще такі інформації:

Трагедія з українськими юнаками-пластунами трапилась у таборі „Великий Луг" у Мостон, Висконсин. Вона трапилась під час нічних теренових вправ молодших пластунів, що відбувались під наглядом і опікою старших пластунів. Юнаки переходили річку з повними наплечниками, тримаючись шнура. Нещастя трапилося, як шнур урвався і юнаки попали в бистру течію. Імена втоплених: Левицький з Міннеаполісу та з Шикаго: Никорович, Кучма, Прихан, Шеремета і Курляк. В середу вранці місцеві власті перевели перевірку обставин нещасливого випадку, закривши табор та відіславши додому всіх таборовиків.

Найвищий Суд закінчив сесію 1959-1960, вирішивши численні апеляції

Вашингтон. — Найвищий Суд ЗДА 27-го червня закінчив цьогорічну сесію і почав вакації, вирішивши численні апеляції від вироків нижчих судів. Між іншим, Найвищий Суд вирішив розглянути справу смертного присуду для свекрухи пані Елізабети Дункан в Каліфорнії, яка підкупила двох злочинців, Бальдонада і Моя, які за гроші погодилися вбити її невістку, медичну сестру Ткачик, родом із Канади, бо її немавідла. Суд має розглянути, чи дійсно підбурюючи промова прокуратора мала вплив на рішення суддів присяжних. Суд має також розглянути, чи в цьому процесі було упередження суддів присяжних до підсудної. До смертної кари були засуджені ці два злочинці, які вбили пані Ткачик-Дункан, вивізши її в безлюдне місце та майже живцем закопавши її в землю.

В Торонті відбулися наради в справі скликання Кооперативного Конґресу

Торонто (Н-вич.) — Пленум Організаційної Комісії для скликання Кооперативного Конґресу відбув свої наради 25 і 26 червня в Торонті. Приявні були з ЗДА: радник І. Шепарович і директор Р. Раковський з Ню Йорку, д-р В. Пушкар з Филаделфії, інж. А. Мілянич і редактор „Нового Світу" В. Несторович з Дітройту. З Канади взяли участь: дир. А. Мудрик (голова Орг. Комісії) і дир. В. Куций з Торонта та дир. С. Романів з Вінніпегу. Від зорганізованого жіноцтва делегаткою була п. К. Гардецька. Активну участь в нарадах взяла теж п-ні М. Мудрикова. На нараді прочитано кілька доповідей про ідею і платформу запланованого Конґресу і про майбутній Центр, що мали б стимулювати дальший органічний розвиток. До дії мають негайно приступити чотири комісії, які не тільки підготують Конґрес, але й продовжуватимуть роботу в новому вже складі після Конґресу в Кооп-Центрі: програмову (плянування), технічну (господарську), пропагандивну і фінансову. В Конґресі візьмуть участь не тільки делегати існуючих кооператив, але запрошені будуть теж всі кол. кооператори, централі жіночих організацій і інші установи, зокрема „господарські бюра. Появиться теж передконгресова книга. Речинець Конгресу визначено на 27 і 28 травня 1961 року (Декорейшен Дей). На пленумі обговорювано дальший етап видання великої історії Української Кооперації, з якою автор, д-р І. Витанович, на половину готовий, як теж спрaвы, зв'язані з журналом „Новіст української кооперації у вій Світ".

СОЮЗІВКА ГОТОВА ДО ВЕЛИКОГО СЕЗОНУ

Союзівка, Кергонксон. — Зв'язаний із Святом Незалежности довший на один день найближчий кінець тижня буде рівночасно формальним початком вакацій, що з черги починає новий великий сезон на наших вакаційних оселях. Чи не найбільше приготовилася до цього нового сезону оселя УНСоюзу в Кетскильських горах Союзівка. Найбільшою новістю на цій оселі є без сумніву новий, величезний і модерний басейн, збудований зі сталі на тому самому місці на великій площі перед клубом „Веселка", де стояв попередній. Він має форму латинської літери „L", а його справді „олімпійські" величину характеризує факт, що він поміщує чверть мільйона гальонів води, до речі — вже напущеної, хоч біля басейну ще викінчується останні роботи. „Інавгурація" цього нового „сьомого чуда" на Союзівці відбудеться впродовж найближчого кінця тижня і, правду сказавши, навіть управителі оселі, Данило Слободян і Володимир Квас, з нетерпінням очікують „як це буде виглядати", як сотні осіб заповнить те „союзівське море" і його околицю і, зокрема, як ввечорі засвітяться в цьому полякерованому на синьо басейні підводні світла. Так само готові до нового великого сезону всі інші приміщення та устаткування цієї великої оселі: кімнати в усіх будинках, кухня, спортові площі, клюб.

Сезон почнеться з Богом, бо вже в найближчу неділю для багатьох соток сподіваних гостей всч. о. Любомир Гузар відправить Богослуження у нанову влаштованій капличці на наново достосованій до такої врочистости лісовій поляні біля „Києва". Буде започаткований також сезон культурних імпрез і започаткує їх виступ директора Українського Театру п. Йосипа Гірняка в ролі „Гриця Зозулі" та концерт оперової співачки п-ні Марії Лисогір. Очевидно, що буде також музика і будуть танці, а п. Володимир Квас запевняє, що він примістить „кожну кількість" людей, які схочуть скористати з усіх цих незрівняних нагод відпочинку і культурної розваги вже на самому початку нового великого сезону.

У ПЕРЕМИШЛІ ЗАСУДЖЕНО ДО СМЕРТНОЇ КАРИ НА ШИБЕНИЦІ МАЙОРА УПА ІВАНА К. ШПОНТАКА

Перемишль. — Як подає агенція Ассошіейтед Пресс, місцевий окружний суд засудив дня 25 червня ц. р. до кари смерти майора Української Повстанчої Армії Івана К. Шпонтака, колишнього командира українських повстанців, які боролися проти совєтських і польських армій в південно-східній Польщі в роках 1944 до 1947. Майор Іван К. Шпонтак, нараховує 41 рік. Згідно з вироком, він має згинути на шибениці. Процес його тривав два тижні і проти нього мали свідчити деякі із його колишніх підлеглих. Видаване українською мовою у Варшаві „Наше Слово", пишучи в числі з дня 5 червня про процес проти Шпонтака, що почався був 6 червня ц. р. в Перемишлі, подає, що Шпонтак був під псевдонімом „Залізняк" командиром куреня фашистських загонів в УПА" і що під час другої світової війни під прізвищем Іван Коваль він мав служити в німецькій поліції у Львові. До другої світової війни Шпонтак мав вчителювати на Львівщині і в 1939 році еміґрував до Братислави і згодом до Німеччини. Свою партизанську акцію проти Польщі і Совєтів мав почати 1944 року в районі Любачева і потім діяв аж до 1947 року на терені повітів Любачівського, Ярославського, Радимнянського та інших. В осени 1947 року розв'язав свої з'єднання і перейшов до Чехословаччини, де проживав до свого ув'язнення в 1959 році. Після ув'язнення чехо-словацькою поліцією був переданий Польщі і перевезений до Перемишля.

Альжирсько-французькі розмови огорнені тайною

Париж. — У вступних нарадах між 3-ма висланниками революційно - екзильного уряду Альжиру, що має за свій осідок Туніс, та представниками французького уряду обов'язує строга тайна. Ці розмови ведуться у масивному, колишньому фортечному будинку префектури в місті Мелен, за тридцять миль від Парижу. Рожер Моріс з французького департаменту для альжирських справ та ген. Гюберт Масе де Гастін, щоденно вечером їдуть до Парижу складати звіт прем'єрові Дебре, а той зараз же іде звітувати справу президентові де Голеві. За інформаціями газет, торги ідуть за різні подробиці, як і про що мають відбуватись переговори з дійсною делегацією альжирсько - мусульманських партизанів, яку очолюватиме голова названого екзильно-революційного уряду Фергат Аббас. Здогадуються, що темою розмов з отими мусульманськими висланниками, між якими є два адвокати і їх секретар, були дуже поважні справи, бо прем'єр Дебре скликав на тайну нараду 5-х своїх міністрів, всіх з партії де Голя Унії Нової Республіки і генерального делегата в Альжирі Поля Деловріє, який перебуває у Парижі. Зате, найвищий військовим старшиною у Франції маршал Альфонс Пієр Жуен почав явно друкувати у „Фігаро" свої спомини з гострою критикою політики самовизначення супроти Альжиру.

Совєти заповіли нову серію ракетного стріляння над Тихим океаном

Москва. — Совєтський уряд проголосив комунікатом ТАС-С-а, що він проводитиме між 5 і 31 липня ц.р. нову серію „наукових сферичних дослідів" — вистрелюванням з совєтської території „могутніх" кількаступневих ракет в сторону Тихого океану, при чому ціллю їх є обшир коло 1.000 миль на південний захід від Гаваїв, недалеко острова Пальміра. Ці експерименти мають бути продовженням подібного стріляння далекосяжними ракетами 20 січня і 31 січня ц.р. За згаданим першим разом совєтська ракета — за твердженням большевиків — перелетіла віддаль 8.000 миль і вдарила за одну і чверть милі від призначеної цілі. Про вислід вистреленої ракети 31 січня нічого не сказано. Зате Совєти покликуються на ті січневі свої експерименти, як на підставу для випущення 15 травня ц.р. 4-тонового „сферичного корабля", себто останнього совєтського штучного сателіта. Совєтський комунікат закликає всі кораблі й літаки триматися у названому часі здалека від тієї тихо-океанської зони, куди мають падати совєтські ракети. Фльотиля відповідно виряджених кораблів СССР буде на місці, щоб збірати „наукові дані". Совєти не признаються, як і не зробили цього в січні ц.р., що ті стріляння мають на цілі випробування нових військових ракет. В минулому місяці ЗДА випустили з Кейп Канавералу ракету Атляс, яка впала в морю біля південної Африки, перелетівши 9.000 миль.

Новий уряд в Туреччині закликає до припинення внутрішньої боротьби

Анкара. — Ген. Семаль Гурзель, тимчасовий голова турецької держави, виступив проти нацькування колишніх прихильників режиму президента Селяла Баяра і прем'єра Андана Мендереса. Він признав, що деяких членів Демократичної партії побито і натаврували цей факт. Генерал Гурзель звернувся через радіо з закликом до своїх земляків, щоб на нікого з політичних противників не нападати й не переводити ніяких самосудів та загрозив гострими карами для винуватців. Ген. Гурзель не подав ніяких подробиць про такі нові персональні атаки. Здогадуються, що річ ішла про конфлікти на турецькій провінції. Тим часом військова Комісія для національної єдности, яка насправді є керівним державним органом, як дорадче тіло для генерала Гурзеля, вибрала з посеред 100 кандидатів тридцять осіб, які становлять Комісію, що має розглянути всі злочини, що їх закидується режимові Баяра-Мендереса.

Канадійський експорт збільшився в травні на 12.7 відсотка

Оттава. — Статистичне бюро звітує, що канадійський експорт в травні цього року збільшився на 12.7 відсотка в порівнянні з тим самим місяцем із минулого року, і становив $485,900,000, а в травні 1959 — $431,300,000. В перших п'ятьох місяцях цього року Канада вивезла товарів вартости $2,144,800,000, на 13.8 відсотка більше як в тому самому часі минулого року, коли вивезли $1,8885,000,000 Цього року кожного місяця експорт виказував збільшення в порівнянні з минулим роком, за виїмком квітня, коли він був на 8.3 відсотка менший як в квітні 1959 року. Вивіз до Великої Британії збільшився на 28 відсотків, а вивіз до ЗДА зріс із $270,000,000 до $277,300,000. Експорт до інших держав зріс на 33.7 відсотка.

ЗАХІД ЗАСКАРЖИТЬ СССР ПЕРЕД ОН ЗА СПРАВУ РОЗЗБРОЄННЯ

Женева. — Західні держави плянують зголосити перед Об'єднаними Націями скаргу проти Совєтського Союзу, який в минулий понеділок самовільно розбив Женевську конференцію роззброєння, просто покинувши раз зо своїми сателітами залю нарад. У цій справі нарадувались вдразу п'ять західних представників у Женеві, що репрезентували ЗДА, Англію, Італію і Канаду на конференції роззброєння. Вони станули передусім на формально-правному становищі, що одна сторона не має права самовільно, без попередження і без взаємної згоди „закінчувати" конференцію, учасниками якої є 10 держав. Тому західні держави не прийняли до відома того одностороннього закінчення конференції і вони зійшлись знову у вівторок на засідання, не закинувши останньої надії, що, може, большевики роздумаються і вернуться до залі нарад. Впродовж 10-ох хвилин західні делегати мовчки сиділи і споглядали на порожні місця комуністичних делегатів, а після того американський делегат, Дейвид Ормсбі Гор, зайняв місце предсідника та ствердив, що комуністи не з'явились і очевидячки не мають заміру більше з'явитися, тому дальші засідання зайві. Західні делегати подякували урядовцям Об'єднаних Націй, які залишись були ще до їх розпорядження, не вважаючи на заяву комуністів з попереднього дня, що Женевська конференція роззброєння „закінчилась". Після отого формального засідання у вівторок 28 ц. м. західні делегати відбули нараду над дальшим поведенням у справі міжнародного роззброєння. Обдумано можливості, чи справу зголосити перед Раду Безпеки Об'єднаних Націй, чи зажадати негайного скликання 82-членної Комісії роззброєння ОН, чи ждати до вересневої сесії Генеральної Асамблеї. Тому, що СССР напевно заклав би „вето" на Раді Безпеки, а скликання тепер, у літню пору, 82-членної Комісії роззброєння викликало б напевне застереження збоку різних держав, то західні держави за всією вірогідністю зголосять свою скаргу проти Совєтів щойно на сесії, яка почнеться 10 вересня ц. р. Найбільший моральний і річевий аргумент західних держав той, що Совєти навіть не захотіли послухати, з яким новим проєктом прийшов американський делегат Фредрік Ітон з Вашингтону, а головуючий на тому понеділковому засіданні комуно-польський делегат Нашковський не дав навіть слова ані Ітонові, ані французькому й англійському делегатам, які нетерпливо жадали допустить їх до слова. Тому, що в залі Зоріна і в нотах Хрущова, розісланих в цій справі до західніх держав, говориться про те, що нова конференція роззброєння повинна складатися з „нових членів", то здогадуються, що Совєти вернуться до свого давнішого домагання, щоб на конференцію роззброєння допустити комуністичний Китай і декого з невтральних, особливо Індію. ЗДА вже заповіли, що вони рішуче протиставляться участі комуністичного Китаю в конференції роззброєння.

В Японії радять над кандидатурами на нового прем'єра

Токіо. — Керівна в Японії Ліберально — демократична партія переводить тайні наради над особою нового прем'єра, з якою зв'язане теж становище голови партії. Тепер прем'єр Нобосуке Кіші заявив постанову димісіонувати, але не подав терміну, коли це станеться. У понеділкових нарадах партії він не взяв участи. За газетними твердженнями, найповажнішії шанси мають три діячі: міністер закордонної торгівлі і промислу Гаято Ікеда, віцепрезидент партії Банбоку Оно і голова партійної екзекутиви Митсуїро Іші. Всі вони вірно стояли при прем'єрові Кіші в його боротьбі за ратифікування японсько - американського договору про взаємну безпеку і всі вони є прихильниками дальшого союзу з Америкою. Також опозиційна Соціялістична партія нараджувалась над плянованою зміною уряду. Бльок лівих груп під фактичним проводом комуністів заповів на 2 і 4 липня нові масові демонстрації, щоб з американсько-японського договору скреслити точку, що признає Америці право до військових баз. Ці бази є сіллю в оці Москви і Пейпінгу, бо вони є найбільшою і найістотнішою перешкодою для нової агресії комунізму не тільки на саму Японію, але взагалі в тихо-океанському обширі.

ОН ВШАНУВАЛО РОКОВИНИ КОРЕЙСЬКОЇ ВІЙНИ

Об'єднані Нації. — Десяті роковини вибуху Корейської війни внаслідку комуністичної агресії були відсвятковані окремою маніфестацією 16-х країн, які брали участь у збройному спротиві комуністам під прапорами Об'єднаних Націй. У стіну каплиці, чи пак кімнати медитацій в палаці Об'єднаних Націй в Ню Йорку, вмуровано таблицю у честь 37.000 вояків, що полягли в Корейській війні. До зібраних промовив амбасадор ЗДА при Об'єднаних Націях, який твердив, що тільки сильні і сторожкі Об'єднані Нації можуть встерегти світ перед „новими Кореями".

У СВІТІ

● Англійський заступник міністра закордонних справ для справ колоній, Джуліян Амері, був на Кипрі, де безпосередньо переговорював з тамошніми грецькими і турецькими лідерами. На 1-го липня мають прослідити позитивне закінчення затяжних нарад про всі подробиці, які стосуються дальшої долі того середземноморського острова та заповісти проголошення державної самостійности Кипру на 1-го серпня ц. р.

● У Токіо помер у віці 70 років японський генерал Торашіро Каwабе, який один був військовим аташе в Берліні і в Москві, але був також бойовим військовиком. У 1937 році був заїнятий у Пейпінгу, а за другої світової війни командував японською військовою делегацією, що підписала переміря на базі капітуляції, але в 1951 році був покликаний до комісії, що плянувала нове озброєння Японії.

● У Південно - африканському Союзі від трьох місяців існує виїмковий стан, який дав змогу тамошньому біло-расистському урядові правити по диктаторськи. У в'язницях перебуває все ще коло 1.800 осіб, які не дістали акту оскарження, а яких арештовано, як противників політики відсепарування автохтонних мурінів від білих та позбавлення їх всіх політичних прав.

● Букса Дуар — це маленьке містечко в північній Індії, де колись була англійська висококірська фортеця. Тепер у тій фортеці індійський уряд заінсталював теологічний університет для тибетських лям. У тому університеті є 1.400 молодих тибетців, студентів теології, 3-поверх 18.000 втікачів з Тибету — велика їх скількість — це духовники, лями, які втекли з Тибету не захотівши піддатися комуністичному примусові фізичної праці. Індійський уряд пошанував їх переконання.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917. — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City and Foreign Rates:: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Ситі і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів У. Н. Союзу, чоловіків і жінок, — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: SVOBODA", P.O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Свідомість і рішучість

Звіт - промова президента Айзенгавера про його поїздку на Далекий Схід важлива не так зробленими в ній підсумками успіхів і неуспіхів цієї місії, як передусім своїм ясним і глибоким схопленням актуальних комуністичних методів і цілей та виразним з'ясуванням шляхів і способів боротьби ЗДА і світу проти комуністичної загрози.

Усвідомлюючи добре, що головною причиною останніх Хрущовських авантюр із зірванням паризької навершинної конференції і зааранжуванням антиамериканських демонстрацій в Японії була не справа американських розвідувальних летів чи якась інша закордоннополітична акція ЗДА, але головним чином страх Москви перед збільшенням престижу ЗДА і їхнього президента у відвідуваних ним країнах світу, президент Айзенгавер водночас із цим перестеріг проти того, щоб невідповідною реакцією на такі події допомагати комуністам у здійснюванні їх дальших і куди важливіших цілей. Президент Айзенгавер дуже правильно підкреслив, що для комуністичних Москви і Пейпінгу не було головним само сторпедування його відвідин у Японії, а тільки бажання недопустити до підписання американсько - японського договору про взаємну безпеку і в дальшому намагання спрямувати опінію ЗДА проти Японії та добитися зірвання дружніх політичних й економіч. взаємин між тими двома вільними країнами. Тому теж, не зривати треба з Японією за те, що вона, мовляв, не хотіла прийняти високого американського гостя, але докласти всіх зусиль, щоб взаємини з нею закріпити й утривалити.

Найголовнішим висновком промови Айзенгавера була вимога, щоб американський уряд й американська нація не змінювали своєї закордонної політики, зокрема не послаблювали своєї співпраці з дружніми країнами, бо саме такої зміни хотіли і хочуть комуністи. Ніколи і в ніякому випадку З'єдинені Держави Америки не сміють дати зловити себе в бажану комуністами пастку будь-яких конфліктів чи розбіжностей із своїми союзниками й американська опінія мусить усвідомити, що порізнення вільного світу є однією з основних комуністичних цілей у теперішній все гарячішій холодній війні. З'ясовуючи це, президент Айзенгавер, висловив потребу безупинної свідомости, що „успішне здійснювання будь-якої політики у відношенні до комуністичного імперіялізму вимагає, щоб ми ніколи не піддавалися обманові, улещуванню, засліпленню чи застрашуванню", бо „обороняючи наші і вільного світу інтереси, ніколи не виграємо змагань з комуністичними завданнями, якщо будемо застрашені, пасивні чи готові до перепрошування. Американці мусять взяти на себе холодно і відважно риск сміливої акції, бувши не тільки сильними, але й не забуваючи про те, що миру не можна досягти тільки самою зброєю".

Як доказують відгуки американської опінії на промову Президента, з'ясовані ним принципи ставлення до комуністичного світу і його намагань є не тільки його особистим переконанням, але й висловом поглядів як уряду, так і народу Америки. Тому слід думати, що вони теж і залишаться основою закордоннополітичних дій майбутніх американських президентів і урядів.

Цинізм псевдо-роззброєння

Трагікомедія міжнародного роззброєння, яка своєю історією сягає ще до днів Ліги Націй між двома світовими війнами, випродукувала ще одну дію, яку коментатор Ассошієйтед Пресс Дж. М. Робертс назвав: „Почалося від цинізму і скінчилось цинізмом". У понеділок 27-го червня ц. р., на 47-му засіданні Женевської конференції 10-ох держав у справі міжнародного роззброєння, Совєти зірвали ту конференцію, не захотівши навіть вислухати нової західньої пропозиції, що її американський делеґат привіз з Вашинґтону й узгіднив з чотирма іншими приявними на конференції західніми делеґатами. Валеріян Зорін і його комуно - польський прихвостень Мєчислав Нашковський, який в той день проводив засіданню, перевели те зірвання конференції з такою ароганцією, що французький делеґат, колишній міністер внутрішніх справ Жіль Мош кричав під їх адресою: „хуліґанство!".

Валеріян Зорін, зрештою, є совєтським спецом від торпедування нарад про роззброєння, бо те саме зробив уже 6-го вересня 1957 року з попередньою Лондонською конференцією. Західні держави, для заманіфестування своєї доброї волі, піддалися шантажеві большевиків і погодились на принцип „паритетности" щодо членства нової конференції роззброєння, аби тільки спонукати Совєтський Союз до участи в ній. Таким чином чотири міністри закордонних справ погодились в Женеві в серпні 1959 року, щоб нову конференцію роззброєння становили 10 держав: ЗДА, Англія, Франція, Італія і Канада від Заходу та СССР, Польща, ЧСР, Румунія і Мадярщина від комуністів. Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй поблагословила те рішення 28-го жовтня 1959, а 15-го березня ц. р. ця конференція зібралась у Женеві, подаючи наївним надії, що може дійсно пощастить бодай частинно обмежити зброєння та зменшити загрозу нової воєнної катастрофи.

Ці надії були цілком марні й нереальні. Большевики відразу відмовились прийняти західній плян ступневого й контрольованого роззброєння за базу переговорів і навіть не захотіли його розглядати. Вони трималися давнього принципу, що порозуміння в їхньому значенні — це тільки капітуляція Заходу. Тому вони вимагали ввесь час, щоб Захід прийняв безглуздий проєкт Хрущова на „ґенеральне і тотальне" роззброєння впродовж 4-ох років. Опісля, ніби як поступку Заходові, Москва цинічно виступила з новим проєктом, який виразно зміряв не до роззброєння, а до позбавлення Заходу його оборонної здібности, бо вимагав скасування відразу всіх американських заморських баз. Коли ж західні держави виготовили свій новий проти-проєкт, большевики навіть не допустили представника ЗДА до пред'явлення його.

Своєю тактикою в Женеві і своїм брутальним зірванням цієї останньої тури розмов про роззброєння Москва ще раз доказала, що про ніяке дійсне роззброєння вона навіть думати не хоче. Єдина ціль большевицьких розмов про роззброєння є послабити солідарність західнього світу, приспати його чуйність та спонукати до послаблення своєї збройної сили, щоб можна було негайно повести нову збройну агресію. У цьому й цинізм говорення большевиків про роззброєння, що є виключно тільки забріханою пропагандою з метою замилити очі наївним. Всі вимоги Заходу щодо міжнародної контролі над роззброєнням Москва називає „шпигунством", щоб під плащиком оборони проти шпигунства забезпечити собі можливість зламання всякої умови про роззброєння та проводити дальше зброєння потрібне для підбою світу. Хоч наївних на Заході не бракує, він здає собі вже справу про вартість фраз Москви про роззброєння.

НІМЦІ ШУКАЮТЬ СПІЛЬНОЇ ЛІНІЇ

Одночасно з драматичними подіями, які перешкодили президентові Айзенгаверові відвідати Японію, зовсім протилежний розвиток відбувається в Західній Німеччині. В Японії опозиційні до уряду партії, навіть частина урядової і ліберальної партії поставилися проти ратифікації союзного договору між Америкою і японською державою. В Японії зріс сильний рух за невтральність .Причини цих настроїв у великій мірі психологічного характеру: адже ж Японці перші в історії зазнали жаху атомового бомбардування. Погрози совєтських вождів бомбардуванням американських летунських баз, положених в різних країнах, японці прийняли поважно, і цей настрій використала там комуністична пропаґанда.

Ще рік тому були поширені подібні невтралістичні настрої в Західній Німеччині. Соціялдемократи, ліберальні пацифісти і противники зброєння з мотивів релігійних та моральних вели пропаґанду за те, щоб Західня Німеччина не брала на себе зобов'язань військового союзу з західніми великодержавами. Окремо прихильники невтралізму в Німеччині підносили той мотив, що тільки невтральна Німеччина могла б діждатися об'єднання з Німеччиною, яка перебуває під совєтською окупацією. Бо — арґументували німецькі прихильники невтралізму — не можна собі уявити, щоб Москва погодилася випустити із своїх рук совєтську зону Німеччини, знаючи наперед, що східні німці були б тоді включені в НАТО, тобто підсилили б західній антикомуністичний фронт. Як компенсацію для Москви за звільнення совєтської зони Німеччини, німецькі прихильники об'єднання Німеччини пропонували невтралізацію соборної Німеччини, вихід об'єднаної Німеччини із НАТО. Приклад Австрії, яку Москва випустила із своїх пазурів в 1954 році, на основі договору про невтральність здавався багатьом німецьким політикам можливим і для території Німеччини.

Однак сувора дійсність показала що ці пляни об'єднання Німеччини „в свободі й мирі" за основі невтральности є нереальні. Факти показали, що Москва не хоче випустити на волю 17 мільйонів німців у т. зв. Німецькій Демократичній Республіці, не хоче зліквідувати комуністичний режим, принесений у Німеччину „на штиках із далекої півночі".

Коли Хрущов у Парижі 16 травня показав, що він не шанує голов урядів, які зійшлися на конференцію, і обмежився пустою демагогією, то це показало у Німеччині, що надії на уступки збоку Москви немає. Після зриву конференції на „найвищому рівні", в Зах. Німеччині створився настрій: бережімо те, що маємо і стараймося охоронити себе від дальшого натиску Москви. Соціялдемократична партія тепер виступає з пляном єдиної закордонної політики, для зміцнення союзу Західньої Німеччини з вільним світом .Для партії д-ра Аденауера це рішення соціялдемократів мало приємне. Адже ж в 1961 році мають бути вибори до парляменту, і урядова партія хоче використати зміну політики соціялдемократів, відхід від невтралізму, у виборчій пропаґанді. Це, мабуть, була головна причина рішення канцлера Аденауера вимагати, щоб соціялдемократи цілком і без застережень визнали його політику в закордонних справах, за єдиноправильну. На цю тему йде гаряча дискусія в пресі Західньої Німеччини і на вічах.

П. С.

МІТ ПРО „НЕЗДІБНІСТЬ" РОБІТНИКІВ ПІСЛЯ СОРОКІВКИ

Секретар праці Джеймс П. Мічелл надрукував статтю в недільному додатку до щоденника „Ню Йорк Таймс", в якій займається шкідливим явищем в американській економіці, а саме тим, що численні працедавці не хочуть затруднювати в своїх підприємствах робітників, які є старші понад 40 років, бо вважають, що їхня праця буде менше успішною від праці молодших працівників.

Мічелл наводить приклад інженера - торговельника, який має 46 років, і який внаслідок об'єднання двох підприємств втратив працю, за яку він діставав по $20,000 річно. Цей інженер даремно шукає за новою працею, бо йому відповідають при зголошеннях, що він застарий, а одна фірма таки просто заявила, що „вона не приймає нікого на працю, хто є по сороківці".

Секретар розглядає всі закиди, які підносять ті фірми, що не хочуть затруднювати старших понад 40 років робітників, і пізніше збиває ті закиди як зовсім неоправдані, основані радше на чуттєвому упередженні як на наукових висновках про успішність праці робітників у різному віці.

Між арґументами проти затруднювання працівників у віці понад 40 років є такі: Вони, нібито, є менше продуктивні від своїх молодших товаришів праці, і вони мають більше абсентуватися, як це роблять молоді; Старші віком робітники не можуть так достосовуватися до змінюваних технологічних умов праці, як їхні молодші колеґи; Працедавці мусять давати більші платні старшим працівникам і платити за них більші ставки до соціяльного обезпечення та інших добродійних і приватних емеритальних фондів, які часто існують при більших корпораціях чи підприємствах.

Департамент праці — каже Мічелл — вже віддавна цікавиться цими справами і наказав перевести окремі студії над цією проблемою.

Із докладних студій виходить, що робітники понад 40 років аж ніяк не є менше продуктивні від молодших віком. Аналіза вислідів праці показує, що між робітниками того самого віку є більші різниці в успіхах, як між робітниками з різних вікових груп. Це відноситься і до бюрових робітників і до затруднених на некаицелярійних становищах. Досліди виявили, що старші робітники деколи мають кращі успіхи як молодші працівники.

Психологи ствердили, що молодші робітники є дійсно більше гнучкі при навчанні нових технологічних винаходів, але це відноситься тільки до робітників до 20 років життя! Робітники понад цей вік однаково достосовуються до технологічних змін в підприємствах, і тому немає причини не приймати до праці тих, що покінчили сороківку.

Мічелл признає, що найважче є збити арґумент про менші кошти платні і видатки на забезпечення, але і тут є перебільшені побоювання тих працедавців, які відмовляються затруднювати старших робітників. Секретар праці відкликається і до громадянського сумління працедавців і закликає їх затруднювати працівників на основі індивідуальних їх здібностей, а не вікових упереджень, які є мітом, а не розумовими арґументами.

Любомир О. Ортинський

З ХРОНІКИ ОДНОГО ГАЛИЦЬКОГО СЕЛА

Накладом гурта кол. мешканців села Романова коло Львова вийшла друком в Торонто, Канада, брошура п .н. „Розділ з хроніки одного галицького села", автором якої є О .Романівський .Брошура має 32 сторінки друку а в супровідному листку до брошури, за підписом о. ред. П. Хомина читаємо: „Хочемо зберегти історію нашого села, як зберігаємо пам'ять про нього . . . щоб історія нашого села не пропала, як пропало багато його мешканців, як пропали знищені ворогом наші хати і наш доробок".

Маленька брошурка, розділ з битія одного населеного українського пункту, одного села — а скільки в цій історії одного тільки десятиріччя — трагедій, скільки жертв у людях і майні. Давши загальний перегляд історії Романова від знесення панщини в 1848 році аж до другої світової війни, згадавши про участь у визвольних змаганнях, про польську окупацію, пацифікацію села 14-им полком т. зв. „уланув язловєцьких", автор зупиняється докладніше над подіями другої світової війни, зокрема над совєтською окупацію Галичини (вересень 1939 — червень 1941). Мартирологія Романова почалась з хвилиною польської мобілізації, на яку „романівські громадяни Польщі 4-ої катеґорії відповіли саботажем". Деякі не явилися до повітової Бібрки на мобілізацію, інші давали себе умундирувати й узброїти, щоб з недалекого Львова, вночі причвалати додому і створити щось ніби 20-членний партизанський загін, супроти якого сусідня семичленна станиця польської поліції в Підгородищах була безсильна. Прихід совєтської влади зустріло село з мішаними відчуттями: спершу вичікувало і недовіряло, а згодом, переконавшись як на практиці виглядає режим „трудящих" ,зайняло до режиму наскрізь неґативне становище. Головні причини, які призвели до такої настанови, були: величезні податки сполучені з аґітацією за вступ до колгоспу ;недостача товарів ширвжитку і врешті — арешти, вивози і розстріли.

В хроніці маємо опис техніки большевицьких вивозів: „вивози — пише автор — відбувались взимку чи ранньою весною, коли важко було сховатись від ловів перед вивозом. Кожний бу спакований на випадок, коли не вдасться втекти перед вивозом. Про те, як замерзали при перевозах у Казахстан чи Красноярщину у жінок пригрудні діти, про тамошнє голодування — довідались в селі вже незабаром".

Романів пережив три хвилі арештів: в серпні 1940 р. на Великдень 1941-го і 25-го червня 1941 р. Арештовано тоді в селі 11 осіб, застрелено двох молодих господарів та вивезено на заслання сім родин, числом 25 душ. Автор подає не лише прізвища арештованих. розстріляних і вивезених, але ще й ідентифікує їх відомими їхніми придомками. Разом баланс втрат села Романова виносив за нецілі два роки першої совєтської окупації кругло 70 осіб, з яких подавляюча більшість згинула, інша пропала без відома.

Дехто з арештованих романівців попав був до в'язниць Львова і побутові в цих вязницях автор присвячує кілька свідчень очевидців. Вони зокрема цікаві і вартісні в наші дні, коли совєтська пропаґанда намагається звалити вину за тисячі помордованих НКВД українських політичних в'язнів на українських націоналістів, зокрема на батальйон при німецькому війську „Нахтіґаль". І так до вже відомих свідчень про большевицькі звірства в львівських в'язницях напередодні вступу до Львова німецької армії, доходить нове документарне джерело, нові свідчення, що ще раз розкривають большевицькі злочини і фактами заперечують їхню лжепропаґанду. Про події у львівській в'язниці при вул. Яховича читаємо в хроніці таке: „В нашій камері було жарко як у печі: у камері, де за Польщі сиділо яких 25 людей, тепер було 90 - 100. Враз у полудне сказали нам вийти „без вєщей" і повели коридорами і сходами в підвал. Тут нас замкнули, пригнавши ще людей з двох інших камер. Можна було вже лиш стояти. Ми думали, що тут зібрали нас щоб охороняти перед німецькими бомбами . . . Одначе незабаром виявилася страшна правда: один з надслухувачів біля дверей враз аверищав: „друзі, нас замуровують". Стало тихо, мов маком сій. За дверми чути було справді глухі удари молотка та шарудіння кельні з вапном об цеглу.". Тільки кількох в'язнів вийшли з життям з цього живого гробу, один з них з села Романів.

Таких і подібних описів совєтських звірств в книжці більше: а всі вони докладно списані, з заподанням прізвищ, віку і дат. Через це, ніби маленька брошурка набирає великого значення , як цінний причинок до історії нашої батьківщини в остатніх двох декадах ,головно коли йде про жертви совєтської окупації.

Добрий почин гурта колишніх мешканців села Романів заслуговує не лише на відмічення, але він може стати добрим прикладом для подібних земляцтв і гуртів, а навіть для поодиноких людей. Неоднократно звертали ми увагу на потребу української документації, на пекучу

(Закінчення на 7-ій стор.)

ГОЛОС ЧИТАЧА

ДЕРЕВО „ПАВЛОВНІЯ"

У „Свободі" ч. 119, читачі прочитали, що ген. МекАртур одержав від японського імператора найвищий орден для чужинців: „Велику стяжку Сходячого Сонця" з квітами павловнії. В „Свободі" помилково надруковано „павлонії".

У багатьох народів деякі рослини увійшли так тісно в їхній побут, що стали національними рослинами, хоч походять часто із далекої чужини. Уява про Японію часто в'яжеться з хризантемами та японськими вишнями, які стали популярними по цілому світу. Тут зустрічаємо ще іншу рослину, яка закріпилася навіть на таких високих відзначеннях, як орден Сходячого Сонця. Тому не пошкодить читачам „Свободи" довідатися дещо й про павловнію.

Павловнія — це дерево висотою до 25 метрів. Батьківщина його в Японії та в Південному Китаю. Цвіте це дерево ще до появлення листя. Квіти його фіялково сині, майже блакитні й винятково рожеві. Квіти зібрані в китиці подібні до китиць каштанових квітів, хоч самі квіти різняться своєю будовою від квітів у каштанів. Квіти павловнії мають сильний приємний аромат. Листя павловнії дуже велике, не менше як 10 цм. завширки й понад 15 цм. завдовжки. Плоди коробочки густо вкриті смолистими речовинами, тому дуже липкі.

Росте павловнія як декоративне дерево в тепліших країнах світу. На Сході Америки павловнія росте на південь від Ню Йорку. На північ від Ню Йорку вимерзає. В Україні росте вона досить часто в Криму, де дерево в віці 60-70 років досягає до 68 цм. в промірі. На північ від Криму павловнії все менше та менше й на північ від лінії Харків-Київ паловнія вже вимерзає.

Та найцікавіше знати про походження назви цього японського дерева. Мюнхенський професор Зібольд (помер 1886) був великим дослідником Японії і на спілку з іншим мюнхенським професором Цуккаріні (помер 1848) написав фундаментальний твір про „Флору Японії". В тому творі вони вперше назвали це дерево ботанічною назвою „Павловнія імперіяліс". Так ця назва й пішла в різні мови. І тільки в російській мові зустрічається ще зовсім незрозуміла по відношенню до цього дерева назва „адамове яблуко". Тоді, як власне павловнія є російського походження. Згадані два мюнхенські професори назвали це дерево павловнією на пошану доньки російського імператора Павла Першого (1796 - 1801) Анни Павловни, яка була віддана за нідерляндського намісника принца Вільгельма V, якого революція 1795 року вигнала до Англії.

У росіян дуже поширений звичай лаятися „по матері", а величати „по батькові" коли до особи жіночого роду звертаються не називаючи її хресним іменем а лише по батькові, як, наприклад, „Івановна", „Петровна", „Павловна" й т. п. З цього величання принцеси Анни Павловни лише по батькові й походить назва дерева павловнії. Хоч саме дерево японське відкрили його німець та італієць, а патронка цієї назви нідерляндська принцеса російсько-німецького походження.

Гаврило Гордієнко

Остап Тарнавський

ТЕАТРАЛКА

(4)

— Другий — це тямуща людина. Ми віднаходили себе. Разом бували в театрах. Їздили в Европу. Я була в дванадцяти різних країнах. Могла порозумітись місцевими мовами. Але я за нього не вийшла замуж. Він був принципалом коледжу, в якому я теж учила. А вийти замуж за принципала — це значить впасти нижче від терціяна. Бо хто ж друга особа по директорові школи, як не терціян. Любов? Що це любов? Як на вашу думку: що важливіше, любов, чи приязнь?

— Приязнь — відповів я, не стараючись навіть глибше подумати, бо відчував, що такої відповіді прагне старуха.

— Так є, приязнь! Любов минається з роками, з віком, а приязнь триває.

Ми переходили саме попри ресторан готелю Бельв'ю. Стратфорд. В ресторані було гамірно. За столиками сиділи гості за обідом. Портієр у червоно-жовтій лівреї, і такого ж кольору шапці, в білих рукавицях на руках проходжувався по хіднику під готелем, підбігаючи до кожного авта, що зупинялось перед готелем, вітаючи нових гостей. На нас позирав він скоса, не скриваючи свого усміху. — Це моє місце увечері — сказала старуха. Теляча печеня з горошком і салатою з помідорів п'ять п'ятдесять — говорила голосно, щоб її чув портієр. — Воловий стек з огірочком і з грибками вісім і пів доляра, склянка бурґундського доляр і двадцять. Знаю ціни. І мене всі там знають. Може ходім на вечерю, що?

Я висловив рішучий спротив

— О, ні, ласкава пані! Я мушу вертатись до дому. На мене чекає моя рідня з вечерею. Жінка, діти. . .

— Не шкодить. Зараз до них подзвонимо. Я буду говорити з жінкою, вона напевно не буде опонувати. Вияснью все жінці. Ви знаєте, як я люблю поговорити в товаристві. Я вам казала, приязнь — це найкраща річ. Важливо, щоб знайти спільність думок. Ходімо!

— Ні, пані — говорив я ще рішучіше, але старуха вже вклала мені торбу з книжками у праву руку, сама підхопила мене під ліве рам'я і тягнула до вхідових дверей.

— Ні, не можу, ласкава пані — пристанув я і сказав рішуче. Старуха поглянула на мене здивовано, а потім сказала:

— Ви вдоволені з цього вечора?

— Але ж так, прегарна вистава, незабутній вечір.

— Може ви думаєте, що забагато видали? Це питання трохи діткнуло мене. Хоч я і допускав жалісну думку, що витратив аж три доляри, тоді, як сусід-студент бачив виставу зовсім задармо, але все ж переконував я себе, що купив квиток за половину його властивої ціни. Тому я скоро відповів:

— О, ні, мадам! Навпаки, я дуже задоволений, що дістав у вас такий гарний квиток за половину ціни.

— А може повернути вам ці три доляри? — питала відверто старуха і допитливо вдивлялась у моє лице. — Скажіть щиро, чи вартувала ця вистава у вас три доляри?

— Я казав вам, що дуже вдоволений з вистави. Ще й мушу додати — сказав я не без хвальби, — що я готов був вже заплатити всю ціну за квиток в сумі шість долярів, лише в касі не стало квитків.

— То ж ходімо в ресторан — заключила старуха і в мене вже не було опору, коли вона потягнула мене під рам'я і ми увійшли по східцях у ресторан. В ресторані було гамірно від розмов і світел. Старуха вибрала найбільше виставлене на погляд місце, з якого можна було бачити цілу залю і можна було бути баченим з усіх кутків залі. Голосно розказуючи про своє останнє з попереднього дня перебування у цьому ресторані, вона з достойним усміхом приймала карту від кельнерки.

— Що ви візьмете,? — запитувала мене.

— За вами слово. Я буду обідати дома, то я візьму лише перекуску.

— Hors d'oeuvres?

— Нехай і так, найкраще була б кава.

—О, що ви таке? Під ордевр треба взяти коктейл.

І старуха вже диспонувала кельнерці два мартіні і піджарені креветки.

— Для мене ще й кава — додав я, щоб перервати говірливість старухи при замовленні.

— Мені теж — згодилась вона. — Я теж не вечерятиму тут сьогодні .

Поки кельнерка принесла замовлення старуха розказувала про якусь подробицю своєї подорожі по Франції. Говорила голосно, для ефекту, ввесь час позираючи по залі, чи звертають на неї увагу інші гості. Та гості були зайняті вечерою і своїм товариством. Притишена музика з мікрофону заглушувала голоси і затушовувала їх значення у приємних звуках. Після коктейлю було справді приємно розпертись у фотелю, але старуха — якби підозріваючи , що я не вповні уважно слідкую за її оповіданням — звернулась до мене безпосередньо:

— Ви не балакучі, мало говорите . . .

— Я слухаю, — відповів я.

— Ви нетутешній, я зразу пізнала, що ви нетутешній. Німець?

— Ні, не німець, але можу говорити по-німецьки.

— Варен зі ін Дойчлянд? — запитала старуха. — Я теж була там — говорила вона плавно по-німецьки, — бачила Берлін, Лайпціґ, була у Відні, прегарне місто. Були ви на фестшпілях у Зальцбургу. Надзвичайні! А ви хто такий?

— Українець!

— О, то ви певно знаєте по-російськи? Ану рахуйте по-російськи!

Я почав числити: адін, два і дійшов до адінадцять, як старуха перебила мені:

— Я не знала російської мови, але вчусь. Ось, Дивіться (старуха сягнула до торби і звідтам витягнула книжку у зеленій оправі) ношу цю книгу постійно з собою і часто до неї заглядаю.

Це був короткий англійсько-російський і російсько-англійський словник. Я взав його перетлядати, щоб показати зацікалення ним, а старуха тимчасом встала і сказала:

— Піду погляну по залі, може хто знайомий.

В міжчасі я покликав кельнерку і заплатив рахунок. Було дещо більше, як три доляри, але я вже був у погідному настрою і пояснював своїй обрахованій бухальтерійній половині мого я, що квиток і так повинен був коштувати шість долярів, то і ніякої втрати нема.

Ми виходили із ресторану, як давні знаймі. Година вже була пізна і мене турбувала тепер думка, чи моя чорна дадам візьме таксівку, чи буду змушений відвести її домів. Але вона раніше порішувала справу:

— Ви йдіть додому, це справді пора, щоб ви з'явились вдома.

— Я вам ще таксі покличу.

— Ні, дякую, я вже сама поладнаю свої справи. Вона перебрала від мене свою торбу з книжками, сказала „гуд бай" і потупцювала в сторону Горіхової вулиці. Я вже направився до виходу підземної залізниці, але тоді станула перед моїми очима думка: справді, хто ця жвава старуха і де вона живе?

Правда, я не задумував наслідувати Конан Дойля і тому ця моя постанова — це не цікавість Шерлока. Я просто хотів пізнати один із характерів, для яких повну галерію створив О'Генрі. Я пішов слідом за старухою. Вона ішла жвава, майже підскакувала, підбиваючись палицею, похила на ліве рам'я, на якому тяжіла торба з книгами, може і підспівувала під носом, уважно перебігаючи переходи вулиць. Раптом скрутила в бічну вулицю і заки я підійшов до угла, то бачив в темному заулку лише чорний клубок, що щораз більше розпливався у темноті, аж зник за чорною брамою великої будівлі, на якій я прочитав напис: Дім для старших жінок.

І я лише не міг розгадати одного, чи старуха знайшла квитки до театру, чи це вже була махінація того хлопця, що вибрав був кіно.

(Кінець)

КАМПАНІЯ ЗА ЗБІЛЬШЕННЯ КІЛЬКОСТИ АКТИВНОГО ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ ДО 75,000 ПРОДОВЖЕНА ДО КІНЦЯ РОКУ! ЛІТНІЙ СЕЗОН ДАЄ ДОБРУ НАГОДУ ПОДУМАТИ ПРО НАШЕ МАЙБУТНЄ, ТА ЗБІЛЬШИТИ НАШІ ЗУСИЛЛЯ ДЛЯ ЙОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТИСЯЧАМИ НОВИХ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ

ТРИБУНА У.Н.СОЮЗУ

Рік VI. ЧЕРВЕНЬ, 1960 Ч. 6 (63)

Д. Галичин

ВИСОКА ЧИ НИЗЬКА ДИВІДЕНДА?

Деколи можна почути закид на адресу УНСоюзу, що мовляв, він не виплачує досить високих дивіденд. Якже ж в дійсності ця справа мається?

Щоб можна було говорити про те, чи якась організація або асекураційна кампанія виплачує високі чи низькі дивіденди, то правильно буде, коли ми зробимо порівняння щодо висоти дивіденди, виплачуваної в якомусь році кількома асекураційними підприємствами. Порівняння можна робити в різний спосіб. Дуже часто того роду порівняння переводиться так, що береться під увагу масток даної організації і суму виплачуваної дивіденди в даному році. І так, наприклад, великі асекураційні компанії, про які ми часто говоримо, що вони виплачують високі дивіденди, платять відсотково меншу дивіденду аніж УНСоюз.

Коли мати на увазі таке порівняння, то статистика за минулий рік виказує, що асекураційна компанія, якої масток виносить один і пів більйона долярів, виплатила минулого року 0.28% дивіденди, а УНСоюз, якого масток виносить тільки дещо більше як 23 мільйони долярів, виплатив цього року більше аніж $150.000 дивіденди, що у відсотках дає 0.67 %

Таких чи подібних порівнянь можна б навести чимало, а всі вони виказують, що відсотково до мастку УНСоюз виплачує вищу дивіденду, як їх платять найбільші асекураційні компанії.

Коли мова про дивіденду, то варто б вияснити ще таку справу. Дня 29-го липня 1955 р. писав я в Союзовій „Трибуні":

„До Головної Канцелярії УНСоюзу, чи до Редакції „Свободи" надходять листи, а часто заторкується ту справу теж і на громадських зборах чи навіть у приватних розмовах, мовляв: Із тієї дивіденди, що її виплачує УНСоюз щорічно своїм членам, ніхто з членів не розбагатіє і він, зокрема в обставинах теперішнього загального добробуту, міг би легко без тієї дивіденди обійтись. Натомість, коли б цю дивіденду сумарично признати і пожертвувати на якусь загальну народну культурну чи харитативну ціль, то це був би величезний вклад у наше національне життя та в наші національні потреби. Це правда. Два, три, чотири долярів для одної людини сьогодні не становить аж таку велику суму, щоб без неї не можна обійтись. Але коли б тих понад сто тисяч долярів, що їх УНСоюз виплачує у формі дивіденд своїм членам щорічно, признати на якусь народну ціль, то це був би величезний знак і можна б дуже багато зробити. Всеж таки, коли б члени хотіли дати свою дивіденду на якісь народні цілі, вони могли б це зробити і на це є єдиний можливий спосіб: одержавши з Головної Канцелярії дивідендовий чек, підписати його і добровільно вислати на таку ціль, яку він уважає за відповідну".

Тут є згадка про суму дивіденди, яка кілька років тому виносила ще тільки дещо більше як $100.000, а тепер вона виносить більше аніж $150.000.

Згадую про цю справу, бо саме тепер ми вислали членам дивіденду і багато з них повертають підписані дивідендові чеки, призначуючи їх на „Фонд Наглої Потреби".

Показується, що справа жертвування дивіденди на якусь народну важливу ціль була дискутована вже 5 років тому і добре, що вона бодай тепер входить в життя.

В. Стецюк

НА ПОРОЗІ ШЕВЧЕНКІВСЬКОГО РОКУ

Всього кілька місяців ділить нас від нового 1961 року, в якому сповниться сто років з дня смерти Великого Пробудителя Українського Народу і його Національного Пророка — Тараса Шевченка. Треба сподіватися, що не буде в світі ніодного українця та українки, які б у той Великий Ювілейний Рік не вшанували гідно і велично пам'яті Того, що обороні гідности і чести свого народу посвятив не тільки своє життя, але й усю свою творчість, залишаючи після своєї смерти на сторожі живе і вічне слово, оту єдину непереможну зброю, що нею український нарід має боронити свої національні Правди по всі часи. І не диво.

Творчість Тараса Шевченка в житті українського народу — це велике торжество, це свято перемоги ідеї добра над злом, правди над кривдою, щирої та відданої любови до всього, що рідне, над політичним і національним хитрунством, та сервілізмом ідеї свободи слова над рабством. Правда, українському народові не дозволив ще Бог виконати повністю священного заповіту Великого Пророка, „і, ще далі, „могили наші милі москаль розриває" та ще далі „сини наші на чужині, на чужій роботі", але того вогню, що його запалив у душі народу Шевченко вже ніхто не знищить, бо:

„Не вмирає душа наша,
Не вмирає воля
І неситий не виоре
На дні моря поля...
Не скує душі живої
І слова живого...
Не понесе слави Бога
Великого Бога".

Про цю непохитну істину мусимо пам'ятати, передусім, ми всі у вільному світі, що свобідно і певно повинні, як Шевченко, боронити право української людини і цілого народу мечем свого слова і щитом свого серця, та побороювати ту „неправду і неволю", що нею окутував і окутує москаль сторіччями не тільки нашу Батьківщину, але й цілий вільний світ. Вшановуючи пам'ять Українського Генія, ми повинні спільними зусиллями задемонструвати перед світом глибоку пошану нашому національному Пробудителеві і нашу повну відданість великим ідеалам, що Він їх нам залишив. „За вольний люд" у „вольній Україні" стояв Шевченко, за „мудрий і праведний закон Вашингтона" закликав пожертвувати свої вигоди Великий Пророк, і цей Його заклик мусить бути для нас імперативом у нашому житті і в нашій праці.

Цей Шевченків імператив для всіх українських поколінь був таким сильним ще за життя нашого Поета, що навіть московська імперія поневолювачів народів уже тоді не була в силі раз-на-завжди знищити Шевченкових ідей та їх ваги. І не помогли їй ані офіційні указм заборони українського слова, ані безпощадне здушення українського життя, бо ось уже в 12 років після смерти Шевченка заходом українських вчених постає на західньо-українських землях, у Львові, „Наукове Товариство ім. Шевченка, яке ставить собі за завдання нести у широкий світ безсмертні ідеї свого національного Пророка та плекати їх і закріплювати в своїй рідній культурі і науці доти, доки „на оновленій землі врага не буде, супостата, а буде син і буде мати, і будуть люди на землі". З цього шляху, що поклав йому його Патрон-Шевченко, воно не зійшло ані на один ступінь впродовж уже майже 90-річного існування. І з цього шляху не збили його ані польські ані московські чи інші чужі обіцянки ані навіть свої „лукаві чада", що в Шевченкових ясних ідеях стараються „виявити" впливи московських „геніїв - революціонерів". Сили Шевченкових ідей у вірному

(Продовження на ст. 4-ій)

Я. Падох

ЯК ЗБЕРЕГТИ ВИПЛАТУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ ОСІБ ЗА ЗАЛІЗНОЮ ЗАСЛОНОЮ

На секретарсько - організаційному курсі, що відбувався перед двома тижнями на „Союзівці", підмічено багато інтересних питань. Одним із важливіших було питання виплати забезпечення особам, звичайно найближчим рідним, які знаходяться поза залізною заслоною. Адже остання війна скалічила стільки родин, насильно розділивши чоловіків від дружин та дітей, не рідко кинувши зловісний непроходимий кордон поміж нелітніх й незабезпечених дітей і їх батьків. Те, що здавалося багатьом із нас короткотривалим переходом, затягнулося з місяців і років на десятиліття, а й тепер після двох десятиліть воєнних й післявоєнних років, не видно можливости швидко розв'язати ці тисячі ґордійських вузлів, зав'язаних війною, в які вплетена доля, чи радше недоля, тисячів розділених родин.

Ось кров'ю свого серця пише листа до УНСоюзу свіжа вдова з підтернопільського села, яка щойно довідалася про смерть свого чоловіка в далекому Ню Йорку. Має троє дітей, двох хлопців у студентському віці й старшу від них доньку. Наймолодший син прийшов на світ вже після того, як війна розділила її з чоловіком, який вже й не бачив свого наймолодшого. З важким трудом, не доїдаючи й не досипляючи, вона виховала своїх діток й провела їх крізь середню школу. Ось тепер час послати хлопців до університету, коли вже не обох, то бодай наймолодшого, найспосібнішого. Але немає грошей й вона надіється дістати гроші від УНСоюзу, зі забезпечення дбайливого батька, який забезпечився на показну суму й спадкоємцями залишив свою дружину й дітей.

Чи може УНСоюз піти назустріч її найбільш оправданим й дуже корисним сподіванням й бажанням? На жаль, не може. Перше тому, що в таких випадках існують законні труднощі, а дальше тому, що коли б навіть вислати забезпеченеву суму, то її бідна вдова не одержить в долярах, але в мало вартних рублях, за які не тільки не зможе вислати синів на університет, але й ледве чи купить для них обох по парі нових чобіт. Ось ще недавно за одного доляра виплачувано по чотири рублі, а тепер, після нового курсу перечислення, тільки одного рубля. Ледве чи сама схотіла б за тисячу долярів одержати тисячу рублів. Вже краще дальше сподіватися на сьогодні невидну можливість здобути колись повну забезпеченеву суму. Від яких двох років дозволено посилати в Польщу доляри й їх там доручають в долярах, а не в польських злотих. Тому уряд дозволяє вже висилати забезпеченеві виплати до Польщі. Чи й коли це буде можливим у відношенні до України, Бог один знає.

Що ж тоді робити, щоб забезпечившись, могти принести реальну користь своїм рідним в Україні? Під цю пору єдиною реальною матеріяльною допомогою є посилка пачок із різнородним американським добром, зокрема з матеріялами, ліками, убранням та взуттям. Щоб це можна здійснити, треба готових грошей. УНСоюз радо виплатив би спадкоємцям забезпеченеві гроші, але тільки тоді, коли б вони жили поцейбіч залізної заслони. Звичайні уповажнення виплатити гроші комусь другому не є вистачальні. Аджеж совєтський уряд може примусити кожного спадкоємця, який перебуває в краях під його владою, підписати будь-яке уповажнення, щоб здобути американську валюту. На це не може погодитися американська влада, бо й у тому випадку вона б не мала певности, що спадкоємець одержить свої гроші і то в повній рівновартості американської валюти. Тому з великим жалем УНСоюз мусить відмовляти численним проханням спадкоємців в Україні, щоб виплатити забезпеченеву суму їх рідним чи знайомим в Америці. УНСоюз зробив би це з великою готовістю, щоб понести допомогу для наших братів в біднім, ріднім краю. Але він не має такої можливости.

Він матиме цю можливість, коли забезпечені в УНСоюзі самі за таку можливість подбають. Є різні можливості подбати за це. Забезпечений може скористати з типового американського засобу, часто вживаного при завіщаннях останньої волі, а саме залишити майно довіренникам (тростистам) з виразним дорученням на яку ціль, чи для яких осіб вони мають вжити залишене майно та всі прибутки, що воно приносить, як відсотки, дівіденди, прибутки з підприємств, чинші із реальностей й подібне. Таке майно залишене в довіренності (in trust) переходить у повне відання довіренників, але вони можуть вжити таке майно на купно речей, щоб їх вислати тим, для яких це майно призначене. В цьому випадку забезпечені в УНСоюзі не повинні визначувати своїх рідних чи приятелів в Україні, яким вони хочуть призначити свою забезпеченеву суму, як своїх спадкоємців, але призначити її на свою спадщинну масу (estate), або зовсім не визначувати ніяких спадкоємців, в якому випадку УНСоюз, згідно зі статутом, самий впише, в грамоті, як спадкоємця, спадщинну масу забезпеченого. Та слід тямити, що цей спосіб призначення свого спадкоємця тільки тоді доцільний, коли забезпечений, не гаючись, виготовить окреме завіщання своєї останньої волі і в ній установить довіренність, тобто траст та виразно подасть, для чиєї користи тростисти мають держати чи вживати залишене майно.

Для зладження завіщання останньої волі (тестаменту) треба допомоги адвоката, тому й було б зайвим докладніше говорити про зміст завіщання.

Іншою можливістю забезпечити повновартну виплату забезпечення особам поза залізною заслоною є пряме визначення спадкоємцем забезпеченого довіреної, заінкорпорованої, харитативної установи, яка б давала запоруку, що після смерти забезпеченого забезпеченева сума буде виплачена особам, яким її забезпечений призначив, і то в такий спосіб, щоб вони з неї мали як найбільшу користь. На таку інституцію повинен погодитися Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу, але немає сумніву, що він погодиться на кожну українську інституцію, яка даватиме запоруку чесного виконання принятих на себе обов'язків. Такі інституції в нас існують, от вказати б хоч би на нашу центральну харитативну інституцію, всім відомий Злучений Український Американський Допомоговий Комітет у Филаделфії, знаний під ім'ям ЗУАДК.

Можна також визначити своїм спадкоємцем рідного або приятеля з виразним дорученням, щоб він забезпеченеву суму вислав у виді пачок рідним забезпеченого в Україну, але життя виявило, що багато таких осіб не виправдали довір'я, в якому повірено їм опіку чужими грішми. Тому в таких випадках слід бути дуже обережним.

Життєве забезпечення є дуже важливим для забезпечених й для тих, про яких вони дбають чи то з обов'язку свого серця, чи з обов'язку наложеного законом. Не менше важливим є підібрання відповідних засобів, щоб те забезпечення виконало своє призначення. Тому союзові секретарі й організатори, так і самі забезпечені повинні докладати до цього свою повну, дбайливу увагу.

На влаштування цієї важливої справи не є ніколи запізно. Кожний забезпечений може в кожен час змінити спадкоємців своїх забезпеченевих грамот та подбати про списання свого завіщання останньої волі. До одного й другого, й то без більшої проволоки, закликаємо всіх забезпечених в УНСоюзі й тих, що ще до нього не знайшли дороги зі шкодою для себе й своїх рідних, тут і в старім, потрібуючім нашої допомоги краю.

ВИШКІЛ СЕКРЕТАРІВ І ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ТА ГРОМАДСЬКИХ ДІЯЧІВ

У половині цього місяця, від 11 до 17-го червня, відбувся на Союзівці, оселі УНСоюзу в Кетскильських горах, перший секретарсько - організаційний курс, в якому взяло участь 34 організаторів і секретарів Відділів УНС з великого обширу З'єдинених Держав і Канади, на якому стоять, наче сторожі майбутнього, Відділи УНСоюзу. Курс був дбайливо плянований і приготований Екзекутивою УНС, зокрема головним секретарем д-р Ярославом Падохом, та охоплював практично всі найголовніші ділянки не тільки організаційно-адміністраційної праці секретарів і організаторів Відділів УНСоюзу, але й нерозривно зв'язаної з нею багатобічної загально-громадської активности. Курс мав тим більшу вартість, що в ньому всі учасники брали активну участь, а між ними були видатні союзові і громадські діячі, що взаємно обмінювались поглядами, ділились своїм досвідом та висловлювали свою кваліфіковану опінію. Усі були однозгідні в тому, що такі курси, якщо їх продовжуватиметься у майбутньому, можуть двигнути на новий, вищий щабель союзову і громадську активність на місцях, а тим самим і причинитись до дальшого розвитку нашої спільноти. На фото у першому ряді (від ліва) сидять викладачі курсу: С. Дембіцький, С. Чайківський, Олена Штогрин, д-р Ярослав Падох, Дмитро Галичин, Роман Слободян, В. Сохан, І. Скочиляс. Другий ряд (зліва): Ф. Голод, М. Сухорський, В. Салабун, Г. Бабин, Г. Мисак, В. Басюк, П. Головачук, І. Сидор, Ю. Павчак, В. Колодій, В. Труфин, О. Бакай, С. Левицький, В. Цимбала, М. Сеник, Софія Гунька і В. Запаранюк. Третій ряд (зліва): І. Бакум, М. Гентош, М. Баб'як, С. Бурий, П. Ліпцак, Д. Січ, М. Дербуш, М. Ковальчук, Б. Мельник, Ярослава Олесницька. Немає на знімці: А. Драгана, Я. Гука, М. Отрока, І. Будняка та В. Поповича.

А. Драган

ДЖЕРЕЛО НАШОГО РОСТУ

Уважливому спостерігачеві наших відносин мусить прийти на думку запит: що є причиною того, що при загальному нидінню нашого громадського життя — та й не тільки нашого, бо інші етнічні групи в Америці „корчаться" куди більше — Український Народний Союз не тільки не нидіє, але навпаки, у кожному відношенні постійно і невпинно росте і розвивається.

Очевидно, що на це є багато причин. Свій невпинний ріст завдячує Український Народний Союз своїм традиціям і своїм великим людським і матеріяльним ресурсам, він завдячує цей ріст своїм ідейним основам, своєму народоправству та багатьом-багатьом іншим факторам. А одним із головних джерел цього його постійного росту треба вважати його багатобічну активність і його, можна б сказати, вічне змагання до прогресу, до поліпшень, також у всіх ділянках.

Приглянься тільки деяким фактам з найновішої історії УНСоюзу. Насамперед його найголовніша статутова діяльність — забезпечення. Від своєї основної реформи в 1914-му році, себто прийняття модерної системи забезпечення та визначення висоти вкладок на базі загальної табелі смертности, що коштувало УНСоюзові втрату майже половини тодішнього його членства, кожна конвенція і багато річних засідань Головного Уряду УНСоюзу приймають якісь постанови про достосування цієї великої української організації до найновіших метод ведення такої діяльности. Що ж бо сьогодні може бути більшою ознакою модерности такої організації, як, наприклад, рішення минулої конвенції збільшити суму забезпечення в УНСоюзі до 50 тисяч долярів, а у випадку подвійного забезпечення в разі нещасливого акциденту до 100 тисяч долярів! Окремі фахівці цього діла пильно слідкують за загальним розвитком і сьогодні УНСоюз розпоряджає наймодернішими родами забезпечення і їх кожночасно достосовує до найновішого розвитку.

Це в ділянці забезпечення. Але й в других ділянках, включно із загально-громадськими, УНСоюз без сумніву веде перед та постійно має ініціятиву. Згадаймо, для прикладу, тільки деякі факти. Точно чотири роки тому, 23-го червня 1956-го року на сторінках „Свободи", офіційного органу УНСоюзу, видвигнено ідею здвигнення пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні. Із цієї ідеї вникла також здійснена вже побудова пам'ятника Шевченкові на Союзівці, оселі УНСоюзу, ця ідея могла вплинути також на заходи канадійських українців побудувати пам'ятник Шевченкові у Вінніпеґу, і відомо, як широко закроюється ця акція в З'єдинених Державах.

Ще інший приклад: УНСоюз своїми першими англомовними публікаціями видвигнув ідею та практично започаткував саме таке поширювання правди про Україну серед американців. Відомо, яких розмірів ця справа набрала сьогодні і в УНСоюзі і поза ним. На цьому місці не від речі буде згадати, що крім монументальної Енциклопедії Українознавства англійською мовою, що саме тепер є вже в останній стадії свого здійснення, крім люксусової англомовної книжки для дітвори ілюстрованих „Образків з історії України", в інтенсивній підготові до публікації має УНСоюз ще англомовну Антологію українського красного письменства, двомовної збірки поезій Шевченка та ряд інших видань. До цієї самої категорії ініціятиви належить також започаткування УНСоюзом в 1933-му році періодичного видання англомовного „Українського Тижневика", що сьогодні вже практикує більшість подібних організацій.

Саме недавно, минулої суботи 25-го червня, відбулися збори Дирекційної Ради Українського Конґресового Комітету Америки. Сьогодні про це мало хто пам'ятає, але це був УНСоюз, що в 1912-му році видвигнув та здійснив ідею „політичної репрезентації" американських українців. Або — саме цього року Народний Фонд УККА відзначає своє десятиріччя. Кожний цікавий може заглянути до протоколу із Конґресу Американських Українців з-перед 10 років і пригадає собі, що це був саме голова УНСоюзу Дмитро Галичин, що цю ідею на тому Конґресі видвигнув і оформив. Коли ж уже мова про фонди, то не від речі буде згадати, що цього року Головний Уряд УНСоюзу подумав і про всілякі наглі випадки та наглі потреби і започаткував залізний Фонд Наглої Потреби, що з черги збуджує нові надії, будує кращу ґарантію на майбутнє.

Подібний реєстр можна б продовжувати без кінця. Сама Союзівка могла б у цій матерії дати ще кілька добрих арґументів і доказів. А в останньому до того прилучилась ще одна „новість", ще одна ініціятива і ще один експеримент: організаційно-секретарські курси на Союзівці в половині цього місяця, що тривали один тиждень і були, на ділі, своєрідним семінарем поставленої на високому рівні кваліфікації не тільки союзової, але й загально-громадської праці. Майже всі учасники того курсу при його закінченні стверджували: як інакше, як повніше і багатіше виглядало б наше життя сьогодні, якщо б такі курси були почались 40, 30 або бодай 10 років тому. А ми скажемо: чи ж ці курси не дають надії, що наше суспільно-громадське життя буде багатше і повніше за дальших 10 чи 20 років!

Це має тим більшу вартість, що УНСоюз по своїй суті і настанові є консервативною організацією, він не йде і не може пускатись на карколомно рисковні експерименти, на „газард". Кожна його акція і кампанія є в деталях обмірковані, базована на досвіді минулого і реалізмі сучасного, що з черги дозволяє на правильну — як залюбки твердить касир УНС Роман Слободян — візію майбутнього.

Дальшим важливим фактором у цьому є те, що УНСоюз уважно прислуховується та радо переймає кожну нову ідею, що дає вигляди на краще. Наприклад теперішня акція в справі Фонду Наглої Потреби. Ідею такого фонду видвигнув рядовий член УНСоюзу, а Головний Уряд цю ідею прийняв, оформив і почав здійснювати. Подібно малася справа з ідеєю пам'ятника у Вашингтоні, з виданням ілюстрованих „Образків з історії України" та рядом інших акцій, що стали важливим фактором у нашому розвитку.

Правда, багато союзових діячів часто „беруться за голову", бо не мають ні хвилини спокою, ні хвилини відпочинку: вічно приходить щось нове, вічний рух, вічні кампанії. Але, вони скажуть, і все наново закочують рукави і все наново беруться до праці, щоб здійснювати нові ідеї, нову ініціятиву. Бо кожний з них знає і відчуває, що саме в цьому „вічному" русі, в цій ініціятиві, в цих „вічних помислах", „вічних" вдосконалюваннях і поліпшеннях криється не тільки постійний і невпинний ріст і розвиток, але також й „вічність" самого УНСоюзу, а з ним і нашої спільноти та нашого народу.

ПРОТОКОЛ

нарад Головного Екзекутивного Комітету Українського Народного Союзу, які відбулися дня 12-го червня 1960 р. на „Союзівці" в Кергонксон, Н. Й.

В нарадах узяли участь усі члени Головного Екзекутивного Комітету, а саме: гол. предсідник Д. Галичин, заступники гол. предсідника Й. Лисогір і Анна Герман, гол. касир Р. Слободян і гол. секретар Я. Падох, як також голова Контрольної Комісії УНСоюзу д-р В. Ґалан та гол. редактор „Свободи" А. Драґан.

Наради відкрив гол. предсідник Д. Галичин, інформуючи приявних, що головним предметом нарад є підсумовання діяльности Канадійської Канцелярії за майже десятимісячний час її існування та намічення її завдань і метод праці на будуче. Ухвалено з'ясувати погляди та рекомендації Екзекутиви директорові та екзекутивному секретареві Кан. Канцелярії.

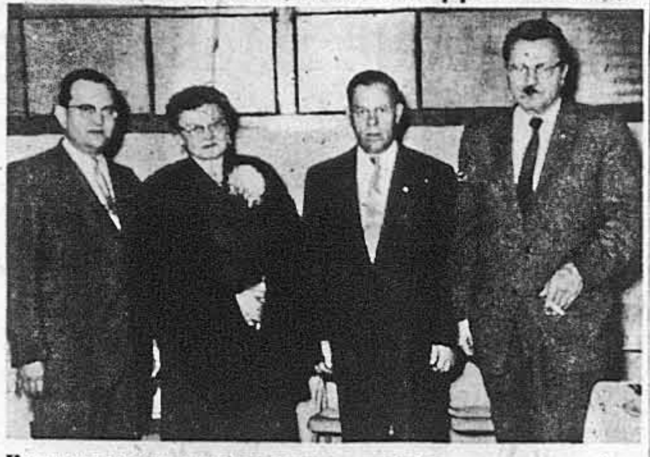
В дальшому розглянено питання уділювання морґеджів й схвалено приготовити для цього відповідний правильник, який включив би м. ін. постійні, стандартові постанови морґеджових договорів; стверджено успішне розгортання збірки на Фонд Наглої Потреби в виді добровільного складання до нього дивідендових чеків; розглянено поточні видавничі питання, зокрема зв'язані з видаванням Юкреніен Віклі. Також перевірено нові влаштування на „Союзівці" та обговорено її актуальні проблеми, зв'язані із новим літнім сезоном.

Наради Екзекутиви попередили наради Культурної Комісії УНСоюзу, а після нарад Екзекутиви відбулося відкриття першого секретарсько-організаторського курсу УНСоюзу, в якому взяли участь усі члени Екзекутиви, як керівники чи викладачі курсу.

Ярослав Падох
(гол. секретар)

Степан Куропась

ШИКАҐО І ГОЛОВНИЙ УРЯД УНСОЮЗУ

Колишня заступниця головного предсідника в оточенні теперішніх головних урядовців УНСоюзу з Шикаґо. Зліва стоять: головний контролер дир. Петро Пуцило, колишня заступниця гол. предс. п-ні Анна Білик, гол. кантролер інж. Степан Куропась і гол. радний Тарас Шпікула.

Всі делеґати конвенцій УНСоюзу знають, як вибирається головних урядовців УНСоюзу. Знають про те й всі члени УНСоюзу, бо делеґати здають звіт. Це, зрештою, виясняє і статут УНСоюзу. Та проте є речі, в яких делеґати не завжди орієнтуються. Бо конвенція УНСоюзу є великим зібранням 500 людей (останньо). Стейти роблять між собою договори, заключують союзи, нераз навіть на те, щоби їх не дотримати... Про що йде? Иде про славу, про репрезентацію в уряді УНСоюзу. Як Конектикат сам не має сили, щоб вплинути на вибір свого кандидата, він кличе на поміч Нову Анґлію, мовляв, кривда нам, треба нам більше репрезентантів. — Так і Шикаґо мобілізує на допомогу „Вести", Ню Йорк пактує з Ню Джерзі, а Пенсилвенія, яка має досить сили вибрати весь головний уряд, кличе на поміч лемків і покликується на „колиску" в Шамокіні. Недійсні і нечувані досі стейтові патріотизми набирають значення і сили. Звичайно, добре мати добрих союзників і покликуватися на союзовий чи стейтовий, а навіть міський патріотизм. Але, для здобуття мандату заступати УНСоюз на всій його території треба ще імени, треба праці для Союзу, громади. Тому урядовцями УНСоюзу переважно виходять ті, що їх імена знані з організаторської праці, з преси і т. п.

Шикаґо теж боролося за заступництво в уряді УНСоюзу. Боролося, бо так колись було, а й тепер ще є, що вся українська влада в Америці є сконцентрована на Сході. — Мовляв, всі мудрці походять зі Сходу і навіть „тріє царі". Тому кожна конвенція, вибирала тих, що мали силу і розум. Шикаґо почало організуватися під союзовим прапором десять років пізніше, як Схід і щойно в 1906 р. постав тут перший Відділ УНСоюзу — 106-ий з черги, який таке число й одержав в додатку до імени Братства св. Миколая. Та вже в 1912 році Шикаґо дістало заступництво в головному уряді. Пані Марія Білик була вибрана заступницею головного предсідника. Вона була делеґатом від 259-го Відділу. Делеґат 220-го Відділу з Шикаґо, Василь Ковалик, заключив союз з Пенсилвенією, зокрема, з п. Капітулою, і вибір пані Білик був запевнений. Було тоді так, що кого хотіла Пенсилвенія, того вибирали. Шикаґівська делеґатка п. Білик була молода, вродлива жінка, подобалася всім. В додатку — вона мала ім'я і організаційний стаж. Чотири роки пізніше на головного радного був обраний з Шикаґо п. Мотало. Він не тішився добрим здоров'ям, помер ненадійно і від того часу Шикаґо не мало репрезентації в уряді УНСоюзу, аж до дітройтської конвенції 1933 року. Там вибрано на головного радного тоді замітного Тараса Шпікулу. Від тоді Шикаґо має безперервний зв'язок і заступництво в Головному Уряді. Чотири роки пізніше, на конвенції у Вашинґтоні, до Головного Уряду вибрано ще двох урядників — головних контролерів — Романа Смука і мене. Роман Смук був в уряді 9 літ. Його ім'я добре відоме з праці в допомоговій акції ЗУАДК. В 1950 році до Головного Уряду вибрано теж паню Анну Васильовську, яка займала уряд упродовж одної каденції. В 1958 р. Шикаґо дістало ще одного головного урядовця в особі Петра Пуцила, головного контролера.

На кожній конвенції, а навіть і по ній, чуємо нарікання, мовляв, одне місто має кількох а інше нікого в Головнім Уряді. Нарікання зовсім слушні, бо УНСоюз повинен мати членів Головного Уряду розкинених по всій Америці. Але він теж повинен мати їх там, де є найбільші скупчення членів, де є союзова сила. Шикаґо є тою союзовою силою, де концетрується в самому місті одна десята частина всіх членів УНСоюзу, а з передмістями ще більше. Шикаґо є великим резервуаром нових членів і потенціяльним центром нового життя УНСоюзу. Шикаґо має більше членів, чим вся Канада, і лише перед Пенсилвенією скидає капелюх. Але відносини в Пенсилвенії, коли мова про УНСоюз, не є надійні. Район твердого вугілля, колиска УНСоюзу, не дає належного поповнення. Нема там нової іміґрації, навпаки є відплив наших людей до промислових і торговельних міст. Питсбурґ, колись сильна твердиня УНСоюзу, встоятись напереді немає сили. Одинока Филаделфія, з великим допливом нової іміґрації, держить Пенсилвенію і здається довго ще буде держати на першому місці. Але час діє в користь Шикаґа, і прийде день, в якому воно займе перше місце щодо сили УНСоюзу по стейтах. Бо коли мова про саме місто, то Шикаґо вже тепер від двох літ є на першому місці. Тому не дивуйтеся добрії люди, що Шикаґо має аж трьох головних урядників УНСоюзу. Воно на це заслужило!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ І ЙОГО СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД

Дальший розвиток УНСоюзу залежить у першу чергу від доброї освіти і прибутків його членів. Високі убезпечення беруть звичайно люди з високою освітою та добрими заробітками, що вміють оцінити вартість обезпечення для них і їх родин. Головний Уряд УНСоюзу на своїм річнім зібранні, що відбулося недавно в Торонті, рішив піддтримати Комітет Стипендійного Фонду УНСоюзу в Ню Йорку в реалізації його пляну та поширити цю акцію серед Відділів УНСоюзу, зокрема їх Окружних Комітетів.

На початку треба пригадати, що мільйонові фонди УНСоюзу законно призначені на цілі, між якими немає стипендій для потребуючих студентів. Отже вся ця шляхетна акція мусить починатись від організації фондів з добровільних пожертв, записів, прибутків з імпрез тощо.

Більшість американських університетів опирає свій бюджет головно на оплатах за навчання. Ці оплати покривають студенти або різного роду стипендійні фонди. Стипендії є беззворотні або зворотні, себто такі, що їх треба повернути після закінчення студій. Це є радше позичка на студії. Коли мова про нас, українців, то в теперішніх умовинах не можливо нам зібрати великі фонди на беззворотні стипендії. Рівнож трудно придбати потрібні матеріяльні засоби, що були б власністю Стипендійного Фонду, з якого студенти отримували б позички на студії. Ті засоби можна придбати, крім згаданих збірок, в дорозі своєрідної позички від членів УНСоюзу. За ті позички треба б платити нормальний банковий відсоток від ощадностей, та дати ґарантію, що позички будуть повернені. За позички на студії мусіли б студенти платити відповідні відсотки, доки з різного роду жертв чи доходів не створиться вистарчальних матеріяльних засобів на зменшення чи навіть цілковите звільнення від тих відсотків. Рівнож тою дорогою можна б зібрати фонди на адміністраційні видатки Стипендійного Фонду.

У першу чергу треба мати на увазі позички для тих студентів, що щойно починають свої студії. Це тому, що зачинаючи студії, трудніше отримати стипендію з інших джерел, бо вони ще не можуть виказатися добрими поступами в науці, від яких, звичайно, залежить уділювання таких стипендій. Крім того, майже усі студенти, що починають студії, не мають ще потрібних кваліфікацій на те, щоби умовою а то і фізичною працею могли заробити на вечірні студії, що тривають дуже довго. Вечірні студії, по цілоденній фізичній праці ще не вповні фізично розвинених молодих людей, дуже виснажують їх організм. Це відбивається на їх здоров'ї і на поступі в науці, що часто знеохочує їх до продовжування студій та відбирає їм віру у їх спосібності і надію на закінчення студій.

Заавансованим в студіях студентам, звичайно вже у віці двадцяткількох літ, легше найти умову чи фізичну працю та своїми заробітками допомагати собі при підвищенні своїх наукових кваліфікацій на вечірніх курсах. Таким студентам, що вже можуть виказатися дуже добрими поступами в науці, вже не важко здобути беззворотні стипендії від різних американських фундацій. Ті що можуть студіювати в коледжах, що базують свої бюджети на публічних фондах (міські, стейтові і т. д.) чи великих фундаціях, переважно не платять за навчання або вносять дуже малі оплати. Їм не треба зовсім або треба тільки невеликих позичок на студії.

Комітет Стипендійного Фонду УНСоюзу в Ню Йорку бере ще під увагу можливості висилання студентів на студії до Европи. В країнах із „слабою валютою" можна прожити і студіювати, мавши невелику позичку із Стипендійного Фонду. Крім того, є навіть деякі можливості на повне безплатне удержання і студії для спосібних і пильних студентів. Вони були б там під доброю опікою ,деколи кращою як дома. Якщо зголосяться заінтересовані, Комітет Стипендійного Фонду УНСоюзу в Ню Йорку робитиме старання в цьому напрямі. При цьому зауважуємо, що ті европейські студії, про які мова, є дуже цінені в ЗДА та абсольвенти не мають труднощей у їх професійній кар'єрі в цій країні.

Вже сама назва Стипендійного Фонду УНСоюзу вказує на те, що той фонд зв'язаний з членством УНСоюзу. Тому, що не важко стати членом УНСоюзу, кожна молода людина українського походження в ЗДА і Канаді може користати з Стипендійного Фонду, як що той буде зорганізований Відділом чи кількома Відділами УНСоюзу спільно, до яких заінтересовані належать чи поступлять в члени. Співпраця їх, іхніх батьків та знайомих у тих відділах при збиранні і адміністрації фондів на стипендії є конечна для створення і розвитку Стипендійного Фонду.

Комітет Стипендійного Фонду УНСоюзу в Ню Йорку з власної ініціятиви просив Головний Уряд УНСоюзу, щоби заінтересувати всі Відділи УН Союзу організацією Стипендійного Фонду на їх терені. Залежно від ініціятиви Управ тих Відділів і головно їх Окружних Комітетів та заінтересування серед їх членів, можна сподіватися допомоги нашим студентам. На них лежить тепер відповідальність за ту допомогу. Заходами Комітету Стипендійного Фонду УНСоюзу в Ню Йорку появився ряд статтей у „Свободі" на теми, зв'язані з стипендіями та потребою високої освіти для нашої молоді для того, щоби вона у щораз складніших обставинах модерного світу могла добре жити. Змусити до студій нікого не можна, але варто пригадати пословицю: Як собі постелиш, так виспишся".

* * *

Для того щоби вислати заінтересованим запрошення на інформаційні збори відносно стипедійного фонду, просимо подати листовно слідуючі інформації:

1) Ім'я і прізвище; 2) Точна адреса; 3) Чи є членом УНСоюзу і котрого Відділу; 4) Чи хоче поступити в члени УНСоюзу; 5) Чи є заінтересований (-на) в стипендії для себе, родини чи кого іншого; 6) Якщо заінтересований (-на) в стипендії для себе, коли сподіється закінчити середню школу (гайскул) або закінчив(ла) її. 7) Чи має інші заінтересування у зв'язку із Стипендійним Фондом УНСоюзу, або бажає порад відносно вищих студій.

Ті, що ще не знають добре української мови, можуть подати інформації в англійській мові.

Листи просимо слати на адресу: N. Yarymovych, 1311 St. Lawrence Ave., Bronx 72, N.Y.

Інж. Микола Яримович
інформаційний референт
Стипендійного Фонду
УНСоюзу в Ню Йорку

НА ПОРОЗІ ШЕВЧЕНКІВСЬКОГО РОКУ

(Продовження зі ст. 3-ої)

українському народі не могли знищити ані чорносотенні ані комуністичні ідеологи і, тим більше сьогодні, вже не в силі їх знищити ані московсько-большевицька ані „кацапська" фальсифікація, хочби яку софістику не старалися вони пропаґувати в науці. Українська спільнота і українські вчені в вільному світі знають добре, з власної практики, життя, пророчі слова Шевченка: *„Добра не жди,*

Не жди сподіваної волі...
бо, щоб збудить хиренну
волю, треба миром,
Громадою обух сталить"...

Тому громадою, спільними заходами всього нашого громадянства у вільному світі докладім усіх зусиль, щоб Шевченків Рік застав нас усіх підготованими до всецілого національного вшанування пам'яті того, що дав нам безсмертні ідеали правди, волі та любови до всього, що наше, рідне. Для оборони тих наших священих національних ідеалів покажімо перед світом нашу вірність „Заповітові" Шевченка, і без різниць віроісповідань, політичних переконань та партійної приналежности згуртуймося довкола нашої найстаршої наукової академії ім. Шевченка НТШ, закріпім у вільному сьогодні світі довгий історичний спогад про безсмертну славу нашого Великого Пророка та його вселюдські ідеали, за які ще сьогодні бореться „нескутий дух національного Прометея".

Виявім у цьому Році Шевченка нашу спільну духову силу, наш об'єднаний потенціял в усім нашім суспільним і культурнім житті. Хай не буде ніодного українця у вільному світі, який не пожертвувавби в сторіччя смерти Шевченка свого труду і праці для звеличання нашого всенаціонального Батька. Хай не буде у нас, у вільній Америці, ані одного письменника і науковця, який у соті роковини смерти нашого Патрона не присвятив би однієї, хоч би короткої своєї праці! Хай врешті не буде ніодного свідомого українця, який не допоміг би своєю пожертвою для звеличання Шевченкового імени серед народів земної кулі. Наукове Товариство ім. Шевченка і його члени у вільному світі приступили вже до повної підготовки вшанування пам'яти нашого Патрона з приводу сотих роковин смерти. Спляновано вже повністю відповідні урочистості в місяцях березні і квітні в нашій Централі НТШ в Ню Йорку та в усіх Відділах НТШ в вільному світі, в Европі (Францiя, Німеччина, Еспанія, Анґлія і Австрія), в Канаді та в далекій Австралії, а також у всіх Осередках Праці в ЗДА, як: Шикаґо, Дітройт, Филаделфія, Вашинґтон, Клівленд і Ню Гейвен. До співпраці приступили вже такі наші організації, як Український Народний Союз разом із усіми своїми Окружними і місцевими Відділами, Об'єднані Українські Хори в ЗДА, Український Театр в Америці, та наша центральна установа — УККА разом з усіми своїми центральними організацціями в ЗДА. В усіх наших більших осередках поселення заплянововано вже святочні академії під патронатом НТШ, під керівництвом місцевих об'єднаних організацій та при співпраці відділів УНС і УККА, хорів та Українського Театру Америки, членів НТШ, крім того, Головна Управа всіх НТШ у світі скликає Світовий Конґрес української вільної науки, що відбудеться в Ню Йорку в трьох фазах: в місяці січні, березні українська наука в вільному світі і шевченкознавство та в місяці вересні 1961 р. (українська наука під большевиками). Зголошених і частинно вже пересланих праць наших членів на цей Конґрес є вже досі 72, з чого з шевченкознавства 29 праць, з інших галузей решта. Усі ці праці наших членів плянує НТШ видати друком, частинно в Шевченківськім Альманаху „Свободи", частинно в окремому Ювілейному Збірнику разом із окремим томом „Абстрактів" в англійській мові. Очевидно, реалізація такого пляну залежатиме від постави цілого нашого свідомого громадянства до наших святкувань Сотих Роковин Шевченка та від їхньої моральної і матеріяльної допомоги.

На час сесії Конґресу НТШ заплянововано також окремі „Шевченківські виставки" в деяких наших місцях поселення, які будуть організувати члени НТШ, звичайно в американських бібліотеках та музеях, репрезентуючи видання творів Шевченка, портрети Шевченка та праці з обсягу шевченкознавства. Заплянововано також встановити „Шевченківську медалю" у сторіччя смерти Патрона НТШ, як найвищу форму відзначення за великі заслуги на полі української науки і культури тим, які старалися вкласти найкращі вартості цілого свого життя в скарбницю української духовости. До участи в наших святкуваннях Шевченкових Роковин зголосилися також визначні американські вчені та культурні діячі, з доповіддями на Конґрес і святочних академіях. Для влаштування святочних академій на місцях Наукове Т-во ім. Шевченка разом із Українським Народним Союзом буде стояти до диспозиції своїми порадами та допомогою в підготові відповідних доповідачів і доповідей.

Ось, і рямковий плян, що його склало Наукове Товариство ім. Шевченка для гідного відзначення пам'яти нашого всенаціонального Пророка і Покровителя. Тепер ждемо на слово і допомогу нашого громадянства і наших суспільних організацій, яким так само, як усім нам, залежить на найкращому відзначенні Роковин таких національних корифеїв духа, як Шевченко. Не забуваймо, що такої нагоди для величного вшанування пам'яти Шевченка, як маємо її сьогодні у вільному світі, не мав український нарід ніколи, і не має її й сьогодні. П'ятидесятиліття смерти нашого Патрона пройшло в 1911 році серед заздалегідь приготованих царських арештів і заборон. У ювілейному році

(Закінчення на стор. 5)

ЗДОБУТКИ КАМПАНІЇ

за присднування нових членів у травні 1960 р.

Ч. В.	Організатор	Присд. травні	Разом
3	М. Сухорський	1	2
5	І. Сидор	1	3
8	В. Мандзій	1	5
13	А. Урбан	1	1
14	М. Отрок	1	2
20	І. Скочиляс	21	25
	А. Триш	1	
22	Гелен О. -Олексик	2	6
25	Квітка Стецюк	1	12
29	Ольга Маліщак	2	2
39	І. Пиндус	7	17
42	П. Головачук і М. Котис	2	13
58	І. Яковенко	3	3
59	М. Галькевич	1	8
63	М. Турко	14	83
78	І. Петрунцьо	4	15
102	М. Бобенко	1	1
106	Г. Дацьків	1	3
113	А. Бурек	1	8
114	М. Ткачук	13	42
120	В.Рефт	1	15
	Н. Деленко	1	
-27	П. Володка і І. Була	1	4
149	Марія Стецьків Дикий	1	1
152	І. Бакум	1	1
155	І. Будняк	1	10
156	В. Новак	2	4
164	Анна Ясінська	1	2
165	Марія Пелехата	2	4
	М. Юркевич	1	
171	Стелла Расн	1	3
	І. Скочиляс	1	
173	П. Серба	1	4
174	д-р А. Слюсарчук	1	25
	І. Скочиляс	6	
175	І. Скочиляс	3	3
176	І. Воробель	1	4
177	І. Лаба	1	5
180	Ґеновефа Жеребняк	1	1
182	Г. Яськів	4	9
178	Антося Чупрун	1	1
192	В. Запаранюк	2	4
194	В. Никифорук	6	38
200	К. Ворґуль	1	1
204	П. Марко	1	17
218	А. Бурий	2	5
221	Т. Шпікула	11	34
238	П. Мороз	1	7
239	В. Винницький	1	7
240	Осипа Олінкевич	1	3
	А. Стецяк	1	
241	С. Бардачевський	1	2
245	О. Сабат	7	9
251	Я. Кравчук	1	3
254	В. Романишин	1	2
257	П. Сильчак	1	5
259	Юлія Ґуглик	3	5
262	Отефанія Беррі	3	3
266	В. Труфин	2	9
270	М. Баран	1	1
271	І. Чопко	2	10
276	С. Іваницький	1	21
	С. Іваницький	1	
	М. Грицик	5	
277	В. Гафткович	1	5
281	І. Довгань	1	2
282	Катерина Лукач	2	2
292	П. Федик	1	13
293	Марія Демидчук	2	3
305	М. Гентош	3	9
308	П. Івасишин	2	6
316	В. Гавриляк	2	14
320	І. Малько	7	12
327	А. Копистянський	1	5
336	Г. Степаник	1	4
337	Е. Притула	1	6
343	Анна Андрюс	1	2
345	М. Дербуш	7	31
347	Г. Тимчій	2	2
348	Юлія Войтович	1	6
349	І. Гнідь	2	6
350	Т. Фінів	2	2
355	С. Гасяк	1	1
356	М. Воробець	1	4
361	М. Близнак	1	25
	Б. Левицький	1	
367	В. Попович	2	4
372	Д. Ґеча	5	14
374	М. Кисіль	1	6
379	М. Семків	1	16
383	І. Ґрозинський	1	1
387	В. Олійник	2	3
389	І. Скочиляс	1	5
397	Олена Штогрин	1	10
399	М. Ткачук	1	2
406	А. Тарас	1	2
414	І. Телюк	1	5
418	С. Левицький	3	10
427	П. Цибуляк	1	4
430	О. Бакай	1	4
432	Б. Зорич	4	32
436	П. Вербовецький	2	2
438	С. Терлецький	1	1
439	В. Коссар	2	8
441	В. Коссар	4	12
446	М. Товтрівський	1	1
450	Х. Навроцька	4	11
452	І. Ковальчук	1	1
468	В. Коссар	4	4
471	В. Цимбала	8	41
476	М. Маряк	1	1
484	В. Запаранюк	11	13
498	О. Касюхнич	4	5
503	В. Янда	1	2
506	І. Скочиляс	4	4

ОРГАНІЗАТОРИ ЧЕМПІОНИ за місяць травень 1960

Ч.П.	Організатор	Присднав членів
1	І. Скочиляс	36
2	М. Турко	14
2	М. Ткачук	14
4	В. Запаранюк	13
5	Т. Шпікула	11
6	В. Коссар	10
7	В. Цимбала	8
8	І. Пиндус	7
8	О. Сабат	7
8	І. Малько	7
8	М. Дербуш	7
12	В. Никифорук	6
13	Д. Ґеча	5

Загальна сума забезпечення осягнена першунами за цей місяць виносить:

І. Скочиляс	$27,500
В. Коссар	18,500
Б. Зорич	15,500
М. Турко	13,500
М. Ткачук	13,000
В. Запаранюк	10,500
Д. Ґеча	9,500
В. Цимбала	8,000
Т. Шпікула	8,000

ВІДДІЛИ-ПЕРШУНИ
які присднали в цій кампанії найбільше число членів
(стан з кінця травня 1960)

ч.п.	ч. від.	місцевість	присд. нових членів
1	63	Форд Сіти, Па.	83
2	153	Филаделфія, Па.	45
3	114	Шикаґо, Ілл.	42
4	471	Монтреал, Кв.	41
5	194	Ню Йорк, Н.Й.	38
6	221	Шикаґо, Ілл.	37
7	432	Торонто, Онт.	32
8	345	Мінneаполіс, Мінн.	31
9	20	Дітройт, Міш.	25
9	174	Дітройт, Міш.	25
9	361	Ню Йорк, Н.Й.	25
12	276	Ембридж, Па.	21

ПЕРШУНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ 1960 РОКУ
(Стан з 31 травня 1960 р.)

Відділові Організатори:

1	В. Никифорук (194)	21
2	д-р А. Слюсарчук (174)	18
3	І. Пиндус (39)	17
4	М. Семків (379)	16
4	С. Іваницький (276)	16
6	І. Петрунцьо (78)	15
7	В. Гасій (204)	14
7	В. Гавриляк (316)	14
7	д-р В. Вишиваний (361)	14

Спеціяльні організатори:

1	М. Турко (63)	83
2	І. Одежинський (153)	48
3	Т. Шпікула (221)	41
3	В. Цимбала (471)	41
5	Б. Зорич (432)	32

Постійні організатори:

1	І. Скочиляс	74
2	М. Дербуш	61
3	М. Ткачук	51
4	В. Коссар	24

МИ В КАНАДІ

Вступні завваги у звіті ред. „Свободи" А. Драгана на річних нарадах Головного Уряду УНС в Торонті

Перші річні наради Головного Уряду Українського Народного Союзу на канадійській землі є без сумніву замітною подією в уже 66-літній історії нашої великої організації, що цілком слушно відмітили попередні звітодавці. Не можна не відмітити цього окремо і в звідомленні Редакції „Свободи", уже шостому з черги цього звітодавця, бо саме „Свобода" і тут відіграла свою піонерську ролю, подібно, як вона відіграла її у створенні Українського Народного Союзу та організації і розвитку нашої української спільноти в З'єдинених Державах.

Згідно із записаними історичними фактами, „Свобода" — можна б сказати — „відкрила" Канаду для українського поселення. Уже бо 3-го жовтня 1895-го року, себто тільки два роки після своєї першої появи в Джерзі Сіті, „Свобода" поширила своє заінтересування на канадійську землю, надрукувавши в тому дні обширну інформаційну статтю про поїздку д-ра Иосипа Олеськова по Канаді для перевірки можливостей українського поселення в цій країні. Чотири місяці пізніше, 6-го лютого 1896, у цій же „Свободі" появилась уже стаття самого д-ра Олеськова на тему: „Куди спрямувати еміґрацію". В тому бо часі „Свобода" вела завзяту кампанію проти неймовірно жахливих умовин переїзду і побуту українських еміґрантів у Бразилії. Д-р Олеськів, описавши детально можливості і обставини українських поселенців в Канаді, заохочував, щоб „бідні їхали до З'єдинених Держав, а багаті до Канади". Це тому, що в З'єдинених Державах можна було наййматись на заробітки, а в Канаді ці можливості були менші, натомість саме тоді розгорталось те, що тепер називаємо „освоєнням" себто загосподарюванням, що вимагало великого вкладу не тільки праці, але й деяких фондів. Від того часу „Свобода" повела найбільш інтенсивну кампанію за припинення української еміґрації до Бразилії та за скерування її до Канади. Опис переїзду і поселення в Канаді першої більшої групи українських еміґрантів, що появився в „Свободі" з 2-го липня 1896-го року, вже такий надійний і заохочуючий, що йому не легко міг опертись той, хто мусів чи хотів еміґрувати з рідної землі.

Черговим етапом у відношенні „Свободи" до Канади було вже найбільш живе та активне заінтересування життям і долею українських поселенців у цій країні кленового листка. Воно наявне хоч би з того, що тодішній редактор „Свободи", о. Нестор Дмитрів, уже в квітні 1897-го року відвідав Канаду та осередки українського поселення в Манітобі, Алберті та Саскачевані. Він був першим українським священиком, що відвідав наших поселенців в Канаді, відправляв для них Богослуження, хрестив дітей, вінчав нові подружжя. Свої враження і переживання від описав опісля в „Свободі" в довшому репортажі: „Канадійська Русь", що опісля появився також окремою книжковою відбиткою.

Від того часу по сьогоднішній день, включно з двома останніми і спеціяльними „Канадійськими Трибунами УНСоюзу", в „Свободі" не тільки записана вся славна історія Канадійської України, але й ввесь той великий вклад, що в її організацію і розвиток вклала і „Свобода" і Український Народний Союз. Професор Симсон із Саскачеванського університету кілька років тому впродовж приблизно двох місяців студіював у „Свободі" історію українського поселення в Канаді, а опісля в листі до Редакції ствердив, що „Свободу" він уважає „перводжерелом найширших і найосновніших інформацій про поселення, організацію, життя і розвиток українців в Канаді". А д-р Богдан Казимира, видатний канадійсько-український дослідник, діяч і публіцист, у своїй праці: „Українці в Канаді", надрукованій в ювілейному альманасі УНСоюзу за 1954-ий рік, між іншим пише: „СВОБОДА була довгі роки майже єдиною лектурою українських поселенців в Канаді і з неї вони довідувались про новини з рідного краю, як також і про те, що діялось серед українців у ЗДА і Канаді". А у висновку згаданий автор, мавши на увазі ролю, яку відіграв УНСоюз і його орган „Свобода" в творенні і рості Канадійської України, стверджує: „УНСоюз — це установа, що золотими буквами записалась у житті української спільноти на вільній землі Вашинґтона. УНСоюз — це теж приятель і друг канадійських українців, бо цікавився ними вже в заранні свого існування..., був ідеологічним учителем для перших поселенців, які в новому світі шукали кращої долі для себе і для своїх родин.. В тому — пише д-р Казимира — що великий відсоток українців в Канаді зберігся при своєму українстві — це заслуга українського духовенства, УНСоюзу та „Свободи", які допомагали переносити злидні початків і вливали духа надії на вихід з трудного положення".

Згадую про це тільки як ілюстрацію, що УНСоюз і „Свобода" не тільки не є в Канаді „чужі" і не тільки своїми теперішніми тенденціями, але й своїм минулим та сучасним є таки справді „канадійські", подібно, як і „американські" та що всі ми, їхні репрезентанти, маємо всі оправдані причини почуватись тут, як дома, без уваги на те, де ми народились і де тепер живемо, по цім чи по тім боці ріки св. Лаврентія.

Таке почуття рідности і домашности на канадійській землі збільшує у нас ще й той факт, що Канадійська Україна є без сумніву найбільш українською з усіх інших поселень у вільному світі, що українці тут найбільш підкреслено є співгосподарями цієї прекрасної країни та що українське ім'я тут означає і символізує найкращі прикмети і чесноти, що ними людські спільноти можуть оправдано чванитись і гордитись.

Звітуючи за „Свободу", не можу не підкреслити ще окремої чести і приємности з нагоди цих наших зборів в Канаді. Вони ж бо відбуваються в країні, що є сьогодні найбагатша у вільну українську пресу, та в місті, що його заслужено і оправдано можна назвати столицею тієї нашої преси. Згідно бо з даними доступної нам статистики, в Канаді появляється сьогодні 83 українські періодики, в цьому: 1 півтижневик, 12 тижневиків, 5 двотижневиків, 28 місячників, 4 двомісячники, 4 квартальники, 1 піврічник, 5 річників та 23 інші періодики. Це ті, що зареєстровані в „Українїка Канадіяна", але можуть існувати ще інші. Для усіх них, для всіх їхніх працівників, що по своїм силам і спроможностям, часто в невідрадних умовинах, служать чесно і віддано тій самій справі української культури, українського розвитку і української волі, що їй служить „Свобода", — дружній салют від „Свободи!"

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. С.

ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 1960 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
5 Врублівська Джессі.
13 Плекан Емілія.
16 Стюарт Кетлін А.
20 Лесів Анна, Маґас Іван, Москалюк Володимир Р., Паливода Василь, Анастасія; Полох Марія.
22 Савчин Анна.
25 Кейс Віталій.
39 Зельська Марія, Кривий Михайло, Катерина; Шевчук Михайло, Ірина.
58 Горбовий Дмитро, Кошман Василь.
59 Зіняк Анна.
63 Гюс Григорій Я., Джансон Яким Л., Марія; Кравенер Яким А., Либерто Василь Л., Ондо Андрій П., Перрі Гері П., Пісоні Нело І., Родис Яків В., Січері Пастеріно Ф., Суран Гезел Р.
78 Андрущко Едвард, Перник Йосипина А., Тимчишин Олена Е., Тріяновський Франко.
102 Сенчина Олена М.
113 Вільсмсон Форестер Е.
114 Братківський Іван, Головка Григорій, Валентина; Данилко Степан, Калужний Олександер, Галина, Євгенія; Филипович Євген.
120 Деленко Катерина Г.
127 Ходань Омелян Е.
164 Ясинська Анна.
171 Колодій Ольга.
174 Витягловський Михайло, Капітанець Петро, Лотоцький Іван, Михаловський Михайло, Ірина.
176 Котів Василь.
177 Лучка Франко Т.
182 Сташко, Василь, Клара.
187 Чупрун Володимир І.
194 Варна Степан, Єва; Кокорудз Марта, Романюк Степан.
200 Балук Володимир.
201 Марек Вейн.
204 Карплюк Теодор П.
217 Николайко Бессі.
218 Вурий Андрій К., Марія К.
221 Воднар Тарас, Антонина О.; Влох Михайло, Волинець Олександер, Христина; Логуш Іван, Марія.
230 Лінинський Орест І., Сенчишин Яким, Чепак Марія О.
238 Совирда Григорій.
239 Фуцька Михайло.
240 Подусівський Омелян.
245 Ворона Пилип, Пелагія; Кулаків Константин.
257 Сильчак Прися.
259 Фоця Михайло мол., Меланія Л.
262 Дрискол Юдита М.
266 Римар Надія.
270 Баран Павлина.
271 Гриньків Михайло.
276 Коваль Нестор С.
281 Кузюк Іван.
292 Горак Надія.
305 Вислоцька Гертруда М., Кордила Юрій, Поступак Петро.
308 Лень Вільма.
320 Куцаник Етин, Софія; Тимюк Анна.
327 Шпачинська Параскева.
336 Малецька Стела М.
343 Гумницька Анна М.
345 Давидович Юрій, Паньків Любов.
347 Вітошинський Василь, Ольга.
348 Морис Нікола.
349 Мартинюк Михайло, Катерина.
361 Крупська Ольга.
367 Веслій Вела.
372 Геча Григорій (Г.) Даман; Ярема Анна.
389 д-р Янчишин Іван.
397 Мельник Ірина О.
399 Цурковський Михайло.
406 Костик Михайло.
418 Романів Роман В., Цінюх Іван.
432 Богун Анна, Красільчук Люба, д-р Мицик Модест Д.
438 Ворота Михайло.
441 Свідерська Ольга Ф., Хрущ Григорій.
446 Манчуленко Емануїл.
450 Ярош Остап, Марта.
453 Лехто Мирослава.
468 Пирожак Мирослав І.
471 Захарчук Марія.
476 Химій Йосип.
477 Кіцак Степан Р.
484 Дибач Іван ст., Марія; Ярмак Володимир, Лукія.
498 Вірстюк Михайло, Марія.
506 Брикса Люба, Легкий Ярослав.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відділ:
2 Лучковська Доротея.
8 Бабій Онуфрій.
14 д-р Гой Михайло, Гайдучок Лев.
127 Микитин Іван.
171 Муравів Микола.
175 Клось Любомир, Степан*, Ольга; Теслюк Ернест*, Анна, Ніна.
194 Заклинський Володимир, Марія.
203 Гавдьо Наталія.
204 Пизюр Євген.
219 Рій Степанія.
239 Савка Іван.
254 Ковальчик Іван Т.
361 Моравський Теофіл, Олексин Степан, Ельфріда.
377 Вейнц Вільберт А.*, Юлія.
397 Годованець Юрій, Кось Федір, Марія; Потелицька Варвара, Цісик Марія.
414 д-р Небелюк Василь 2, Ірина; Яценко Олена.
432 Якубів Степан*.
439 Мельник Євген, Софія.
447 Коваль Мирослав, Надія.
461 Цебринський Онуфрій*.
473 Кобринський Лев.
485 Коваль Валентин, Тетяна.
486 Приймак Данило*, Юрій.
489 Киршньовський Іван, Тетяна.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
15 Криворук Микола.
20 Чайківська Анна.
25 Шкрумеляк Михайло.
59 Замельська Анастасія, Заяць Петро.
94 Сильвеструк Степан.
131 Стельмах Демян.
204 Перчишин Анастасія.
240 Антонович Тарас.
251 Кореневич Петро, Віра.
287 о. Железівський Богдан, Надія.
389 Ортинська Олена.
397 Касіян Микола.
418 Шикула Михайло*.
434 Винницький Іван Р., Федів Ігор.
450 Навроцький Юрій 2, Христина.
453 д-р Росоха Степан*, Єлисавета.
466 Пащин Михайло*, Катерина.
477 Цимбалістий Микола, Лукія.
500 Карапінка Йосип*.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:
277 Гарасимів Степан мол.*
464 Лучка Володимир*.
466 Гриньків Ілярій Ст.*, Павло В.*

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
102 Вудкевич Іван.
208 Криворучка Володимир, Софія
239 Стебновський Богдан.
292 Гриб Василь*.
372 Ярема Зенон.
397 Міщенко Юрій.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
14 Бренич Володимир*, Євген*, Мирон*, Підгірська Тереса.
20 Кавка Марія.
27 Баран Панько*.
40 Масрська Анна, Макаровський Андрій, Андрій мол.* Тех Теодора.
54 Матвієнко Гельга.
57 Каспер Степан, Фомко Олена І
63 Цєплий Едвард*.
94 Колодчин Лідія.
106 Нагай Феодосій, Федчина Марія, Чорній Василь, Ольга.
114 Бусіль Іван, Валентина; Гергель Імитро, Єлисавета; Єлюк Богдан, Кокала Прокіп*.
131 Сидоренко Марія.
151 Алберт Естера.
153 Богуславська Антонина.
159 Петрик Михайло*.
163 Свістель Олена.
219 Бортник Федір.
221 Гринчишин Тимотей*, Пасіка Семен, Семенюк Іван.
239 Гевка Петро, Овсянецький Йосип, Рутецька Вікторія.
287 Цьолко Іван, Степанія.
304 Процишин Геновефа.
325 Волчук Данило.
336 Ганицька Марта.
361 Потурна Патриція.
371 Радомський Андрій, Олександра Б.
391 Шмир Іван, Пелагія.
427 Головач Дмитро*.
430 Лукавський Михайло, Євгенія.
434 Паліїв Ольга.
435 Новак Юрій*.
441 Врацюк Федір*.
452 Неїлко Павло.
471 Бонцюнь Ілля.
473 Гарбуз Іван*, Костюк Іван, Павлина.
489 Грей Марія, Ткачук Любомира, Щербина Олег*.
496 Кирилюк Лаврентій В.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
15 Заяць Петро.
100 Загутинець Василь.
175 Мельник Оксана.
238 Федорів Роман, Ольга.
287 Криворук Микола.
361 Перчишин Анастасія.
364 Антонович Тарас, Кореневич Петро, Віра; Кухта Нестор Т.
432 Пащин Михайло*, Катерина; д-р Росоха Степан*, Єлисавета.
433 Цимбалістий Микола, Лукія.
457 Навроцький Юрій 2, Христина.
465 Шикула Михайло*.
473 Федів Ігор.
499 Шкрумеляк Михайло.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відд.:
29 Нагорський Франко В.*
39 Лесюк Йосип*.
42 Лещишин Олексій* 2, Розалія; Фещак Мирон*.
70 Зімовська Олена.
159 Слаган Олексій*.
175 Клось Любомир, Степан*, Ольга; Теслюк Ернест*, Ніна.
194 Заклинський Володимир, Марія.
207 Гринишин Рудольф І.*
262 Лесняк Данило*.
264 Карась Зузанна.
272 Левицький Володимир*.
300 Левицька Катерина.
313 Рід Василь П.*, Марія І.
330 Корнят Степан.
334 Партач Марія.
350 Ерстенюк Орест.
361 Моравський Теофіл.
364 Козюк Іван Т. мол.*
367 Пастернак Степан.
427 Біда Юлія.
436 Лозинський Іван*.
441 Капусь Григорій*.
447 Коваль Мирослав, Надія.
471 Біленко Яків.
484 Дибач Іван, Марія; Ярмак Володимир*, Лукія.
487 Гамота Богдан.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
38 Намісняк Степан*, Цимбрак Андрій.
58 Горбовий Дмитро*.
69 Бобецька Ольга.
117 Худакевич Антін.
121 Бінь Ольга.
130 Стешин Йосип*, Євгенія.
132 Смерека Данило*.
166 Гіряк Володимир, Замольський Михайло*.
173 Букай Анна.
179 Кульчицька Марія.
187 МекДейд Марія К., Чупрун Володимир*.
200 Балюк Володимир.
204 Гурман Іван.
263 Лобур Василь*.
277 Шаркевич Неонілл.
283 Чорній Іван*.
287 Рудольф Ричард І.*
316 Новак Іван*.
330 Поступак Софія, Спурза Анна Б.
339 Собчак Катерина, Шегинський Мирослав*, Ольга.
347 Старжевський Михайло*.
361 Літепло Володимир*, Чарчан Іван*.
427 Ковальчук Стела.
432 Бандас Михайло, Романик Юрій, Собчак Павло*, Стецишин Катерина.
435 Боднар Володимир, Ґудз Олена.
458 Іванець Петро, Кабанюк Розалія.
460 Дикун Іван, Ментух Михайло*, Томин Микола.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ПОВНЕ ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
3 Баран Франко*.
38 Гулик Йосип*, Тарбій Михайло*.
Відділ:
39 д-р Фачерець Іван А.*
47 Завик Марія.
67 Голіс Олександра.
75 Білик Михайло*, Федір*.
94 Пипський Богдан*.
102 Попйолик Розалія, Тот Іван І.*
118 Вороновська Катерина.
130 Череватий Петро*.
146 Андрушків Володимир*.
147 Пундяк Марія.
164 Ґенґер Розалія.
170 Микитка Іван.
192 Малинчак Марія.
200 Ґейда Роман*, Супик Микола*, Швед Йосип*.
261 Волянська Марія, Воробель Антін*, Михайло*, Катерина; Малиновський Степан*, Савицька Катерина, Стадник Іван*.
264 Вест Анна.
292 Гриб Карло*, Кізел Василь*.
305 Вислоцький Іван*.
331 Романик Петро*.
332 Венгрин Іван*, Мирон*, Філіпс Лілея Є.
334 Хома Володимир.
336 Каплиш Іван*, Сич Венедикт*.
347 Патин Дмитро*.
358 Йоварська Анна.
361 Ґураль Дмитро.
364 Урбан Григорій*.
385 Паркер Степан*.
406 Маркевич Марія.
427 Біда Степан.
459 Рупа Іван*.
461 Довгань Василь.
463 Василюка Євстахій ст.*, Павло; Волянська Доротея, Копач Марія, Лужецький Антін*, Мисько Мирослав*, Рапко Ольга, Чулик Василь*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ЗМЕНШЕНЕ ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
59 Вач Дмитро, Марія.
372 Ґеча Демян, Ярема Анна.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
325 Малицький Петро*, Клементина.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відд.:
1 Васалиґа Емілія, Кулінда Пилип.
8 Бабій Онуфрій.
9 Качмарик Іван*.
23 Марчак Марія.
58 Кіман Михайло.
63 Пельц Лука, Питель Марія.
69 Ликтей Михайло.
85 Бойчук Олександер.
90 Лапоцький Петро*.
95 Кріль Василь.
97 Остаф Кузьма.
99 Герман Петро.
103 Почух Ілля*.
106 Кашуба Софія.
117 Романчук Антін Р.
125 Мільна Анна.
130 Малик Михайло.
132 Михалевич Іван.
133 Багній Ілля.
150 Семенів Ілля*.
151 Пальчук Ксеня.
160 Зембруцький Едмунд*.
201 Литвинець Юрій.
204 Охримович Єва.
210 Франко Марія.
213 Нагребний Микола.
230 Андерсон Лев К.*, Маслива Марія.
266 Кисілевська Теофіла.
275 Гречин Захар.
276 Пришляк Павло.
277 Кравець Варвара.
287 Маґура Анастасія.
316 Скорохода Дмитро.
330 Микуляк Петро*.
336 Сич Євстахій.
342 Дацько Франко*.
361 Боднар Анна, Перчишин Іван.
362 Кіцак Іван.
364 Арнольд Анна.
384 Котів Яків.
406 Сисак Іван*.
423 Ґенґало Мирон.
439 Ґаба Іван*.
445 Шміґель Григорій.
477 Лисогір Ілля.
484 Прилепа Мартин.
486 Блищак Марія.

Завваґа: Зіркою (*) є позначені прізвища тих членів чоловічої статі, які не платять оплати за газету.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

Відділ:
3 Каша Микола.
8 Ваґан Брунон.
14 Федун Анна М.
20 Ґулявський Григорій С., Ґуран Степанія М., Когут Володимир, Роман; Кушнір Іванна А., Паливода Анна, Богдан, Ярослав; Полох Володимир, Ярослав; Слободян Наталія Л., Стеткевич Ігор, Надія, Оксана, Ярослав; Шиляк-Ірина.
22 Стравняк Шарон Є.
29 Ґрозьо Марко І., Шиш Донна А.
39 Бендерський Роберт М., Кривий Андрій.
42 Котис Доротея, Михайлина.
58 Вусик Михайло.
63 Джансон Маргарита Л., Лоріґан Роман Ст., Румберґер Рой А.
106 Кикіш Лукія.
114 Головка Ольга, Роман, Степан; Калужна Віра, Тамара.
120 Делянко Тимотей
127 Пугач Василь Р.
149 Стецьків Каролина А.
152 Пригода Дарія А. М.
155 Ґурзо Павло Ст.
156 Матищак Патриція М. 2.
165 Войтович Марія А., Шиндель Зузанна М., Юркевич Шарон Л.
171 Смотрич Орест І.
173 Щирба Ярослав Л.
174 Михаловський Роман М., Середюк Ярополк.
175 Ґломб Ірина, Степан; Смолій Люба.
180 Ґенет Наталія Т.
182 Сташко Марія А., Степан.
192 Коваленко Василь, Степан.
194 Барна Анна, Марія.
221 Боднар Христина М., Доскоч Іван В. 2, Логуш Ярослав Б.
240 Кізима Адріян.
241 Реновд Давид Р.
245 Ворона Дмитро, Лукія, Микола, Петро.
251 Ґатала Марія А.
254 Рочняк Орест Ст.
259 Фоця Євгенія Ф.
Відд.:
262 Дрискол Давид І., Іванна В.
266 Семчук Надія.
271 Гриньків Павло М.
276 Цимбаляк Андрія, Василь А., Іванна Л., Марія А., Меланія І.
277 Куцман Тарас В.
293 Оришкевич Ірина Т., Сверид Казимир Д.
308 Зитта Данило О.
316 Івашко Петро, Куций Давид В.
320 Лазарко Роман Й., Підгорняк Юрій Й., Скрипчук Антін М. Яремчук Михайло Р.
337 Тимюк Марія А.
345 Богун Любов, Микола; Кмит Тарас А., Рубель Мелодія.
350 Литвин Андрій М., Шмуль Едвард А.
355 Адамс Дженіфер Л.
356 Депа Іван А.
361 Андреїв Роман.
367 Лехновський Орест І.
372 Гусак Ірина, Серна Донна М., Шніцер Єлисавета А.
374 Собчак Михайло А.
379 Мартин Оксана.
383 Шевчук Ширлі А.
387 Калуп Анна, Турич Катерина Н.
414 Пушкар Тетяна А.
418 Романів Оксана Й.
427 Микицель Лорета Є.
430 Фик Володимир В.
432 Косик Леся Д.
436 Товарницький Степан В., Чорнява Люба І.
439 Перекупко Олександер, Семен.
441 Заблоцький Данило П., Мисліцька Галина А.
450 Гніздовська Марія М., Ярош Андрій М.
468 Волеста Софія Ю., Площанський Ірина, Юрій.
471 Бура Роксана М., Григорук Ольга, Петро І.; Дорожовський Едвард П., Лисиманко Орест М., Мацюра Анна, Стоцький Юліян І.
484 Дибач Іван мол., Ольга М., Роман; Мельник Дарлена І., Ярмак Андрій В., Анна, Петро Ст.
498 Вірстюк Володимир Е., Софія І.
503 Пастушенко Богдан Т.
506 Масна Даяна, Марія.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
62 Черкас Варвара А., Володимир мол., Даяна М.
94 Стасик Володимир, Євген, Ігор, Степан.
194 Заклинський Лариса, Орест.
254 Манченко Алла.
276 Сушинський Марія О., Оксана, Павло, Петро, Сильвія Фр.
299 Миколенко Зоя.
356 Симчич Микола, Петро.
397 Кось Анна, Василь; Потелицький Анна, Йосип, Олена; Цісик Іванна М.
414 Небелюк Дарія, Ярослав І.
430 Лемішка Ігор Р.
432 Луців Мирослава Л., Юрій А. Я.
439 Мельник Юрій М.
461 Цебринський Василь Ю.
473 Ґенґало Борис Л., Шевчук Люба, Марія А., Юрій.
485 Коваль Андрій, Оксана.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
25 Шкрумеляк Іван, Марія, Микола, Михайло мол.
204 МекДоналд Василь 3, Іван 3.
251 Кореневич Орест П.
287 Железівський Богдан мол., Уляна.
356 Дмитерко Іван М., Микола, Олексій.
450 Навроцький Ірина, Марта М.
453 Росоха Володимир Ю., Наталія Е.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
39 Миколаєвич Олена А.
45 Хомин Лідія.
78 Савчак Давид, Мирослав.
174 Ласка Юрій.
208 Криворучка Марія, Петро.
379 Ліщинська Марія, Олена.
471 Романцишин Зиновій, Орест.
472 Коленська Наталія М.
477 Кіцак Марія.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
14 Підгірський Анна, Антін І., Марія Я.
57 Томко Варвара І.
63 Цєплий Михайло Е.
85 Оленик Анна А.
105 Раньовська Катерина М., Фурчак Люба.
106 Федчина Володимир, Чорній Андрій, Богданна.
114 Бусіль Віталій, Лідія, Любов, Микола; Кокала Віктор, Йосип.
147 Мотрук Іван В.
151 Алберт Кеннет, Тома.
153 Богуславська Ольга, Тамара Хр.; Буката Володимир Р., Марко В., Христофор Л., Ярослава А.
163 Свістель Олена.
175 Теслюк Іванна А.
189 Джаман Крій Б.
194 Стойко Роксоляна К.
203 Слюзар Наталія.
221 Чубаховський Маріян.
287 Цьолко Ігор В. 2.
301 Горбачевський Йосип, Лідія.
312 Шарик Лавра.
336 Іваночко Давид Ст.
353 Ратич Марія Ю.
361 Потурна Тіна М.
371 Радомський Петро, Семен.
399 Нагірняк Лариса.
413 Туленко Василь П. 2.
432 Вільк Роман Ст., Подольчак Володимир, Євген, Іванна.
457 Клюфас Богдан.
486 Кохан Христина, Потрогощ Ольга.
487 Міцевич Павло.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
361 МекДоналд Василь 3, Іван 3.
364 Кореневич Орест П.
432 Росоха Володимир Ю., Наталія Е.
457 Навроцька Ірина, Марта М.
499 Шкрумеляк Іван, Марія, Микола, Михайло мол.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНС:

Відд.:
16 Стюарт Кетлін.
127 Ходань Омелян.
201 Марек Вейн.
230 Лінинський Орест, Сенчишин Яким, Чепак Марія.
477 Кіцак Степан Р.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
45 Татунчак Віра.
57 Дзямба Лев, Роман.
Відділ:
61 Медвідь Мирон.
204 Вашкевич Віктор 5.
243 Тайдук Юрій В.
361 Ляхович Каролина І.
388 Коваль Іван М.
397 Мельник Ірина О.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відд.:
7 Палмер Ірина К., Мирослав, Степан.
94 Стасик Володимир, Євген, Ігор, Степан.
135 Клим Степан Ф.
156 Матвієвська Степанія.
194 Заклинський Лариса, Орест.
262 Лесняк Данило.
325 Хомичак Йосип.
369 Куба Михайло С.
473 Винницький Ярослав І.
484 Дибач Іван, Ольга М., Роман Ярмак Анна, Петро Ст.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНС З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ: (Платять фонди)

Відд.:
277 Гарасимів Степан мол.
464 Лучка Володимир.
466 Гриньків Іларіон Ст., Павло В

ДІТИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відділ:
362 Дзіндзюра Богдан 2.

(Стан 31-го травня 1960)

Старий рід забезпечення	157
Кляса О	157
Кляса Т	7,979
Кляса W	11,967
Кляса P20	15,760
Кляса E20	11,117
Кляса E65	775
Кляса P65	582
Кляса DP	132

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса 4P	142
Кляса 5E	109
Кляса E20	10
Разом	49,285

ЗІСТАВЛЕННЯ, ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій на $ 500	1,899
В клясі 1-ій на $1000	399
В клясі 2-ій на $ 400	431
В клясі 3-ій на $ 100	493
В клясі 4P на $ 250	125
В клясі 4P на $ 500	3,485
В клясі 4P на $1000	1,718
В клясі 5E на $ 250	258
В клясі 5E на $ 500	4,398
В клясі 5E на $1000	1,677
В клясі 6C на $ 500	984
В клясі 6C на $1000	599

НОВІ КЛЯСИ:

E20 на $ 500	1,622
E20 на $1000	1,308
E20 на $1500	6
E20 на $2000	15
E20 на $2500	—
E20 на $3000	—
E18 на $ 500	789
E18 на $1000	1,272
E18 на $1500	14
E18 на $2000	46
E18 на $2500	2
E18 на $3000	11
E18 на $5000	1
E65 на $ 500	51
E65 на $1000	19
E65 на $4000	1
P20 на $ 500	1,130
P20 на $1000	1,694
P20 на $1500	9
P20 на $2000	20
P20 на $2500	1
P20 на $3000	1
P20 на $4000	1
P65 на $ 500	46
P65 на $1000	37
Разом	24,562
З кінцем місяця травня 1960 року в УНСоюзі було всіх забезпечених	73,847

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ:

	Дорослі	Діти	Разом
Стан з 30-го квітня 1960	49,347	24,475	73,822
ПРИРІСТ:			
Нові члени	145	148	293
Прийнято наново	53	42	95
Прийняті з переступ. листами	28	20	48
Зміни кляс забезпечення	11	13	24
Разом	237	223	460
УБУТКИ:			
Суспендовані члени	75	62	137
Відійшли з переступ. листами	23	15	38
Зміни кляс забезпечення	7	17	24
Відійшли до дорослих	—	7	7
Померли	51	2	53
Вибрали грошові звороти	39	20	59
Відійшли з випл. пов. сумою забез.	42	13	55
Відійшли на випл. забезп. вповні	56	—	56
Відійшли на част. випл. забезп.	4	—	4
Відійшли на безпл. продовж. забез.	2	—	2
Разом	299	136	435
Стан з 31-го травня 1960	49,285	24,562	73,847

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за травень 1960 року суспендованими, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з виїнятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж травня 1960 року взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Ярослав Падох, гол. секр.

ВАМ НЕ МОЖЛИВО ОБІЙТИСЬ БЕЗ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, А НАЙКРАЩЕ І НАЙПЕВНІШЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДАСТЬ ВАМ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ!

НА ПОРОЗІ ШЕВЧЕНКІВСЬКОГО РОКУ

(Закінчення зі стор. 4-ої)

1914, у століття народин Шевченка обставлено московською жандармерією Шевченкову могилу, а в Києві на головному майдані московські „революціонери" знівечили і спалили Шевченків портрет, як портрет „поета-мазепинця", але вже від 1939-го року, зокрема, після прилучення Західньоукраїнських земель, в усіх містах України святкується урядово й досьогодні річницю Шевченка, вже як „соціялістичного поета-революціонера" і „безбожника". Отака брудна і безоглядна фальсифікація Шевченкових ідей переводиться по сьогоднішній день. Ба що більше, пропаґування її просочується також у науку і літератури світу.

І тут саме наше чи не найбільше завдання: виявити перед світом тенденційну московську облуду і в літературі і в науці, та показати Шевченка таким, яким він був, в дійсності. Здійснити ці завдання наше Наукове Товариство ім. Шевченка не в силі, бо до цього потрібно відповідних фінансових засобів, яких, крім рідного суспільства, ніхто не може йому дати, хочби воно об'єднувало самих геніїв науки. Причина тут зовсім зрозуміла: Української національної ідеї і тих національних ідеалів, що їх нам передав Шевченко, і що їх зберігає посьогодні в науці НТШ, не може піддержувати ніяка чужоземна фінансова чи політична організація, бо це справа виключно національна — українська. Так само виключно національно - українською є справа вшанування пам'яти Великого нашого Пророка - Мученика, Тараса Шевченка.

Пам'ятаймо, що на вияв нашої національної постави і солідарности жде наш нарід на рідних землях. *„Нема на світі України, немає другого Дніпра"*, так і немає другого Шевченка для нас. Тож у Великі Його Сотні Роковини смерти об'єднані його духом правди і любови покажімо себе дійсно „лицарями великими, Богом незабутними", яким „Бог помагає" і за яких „сила і воля і правда святая".

Посадник Західнього Берліну аґітує проти канцлера Аденауера

Бонн. — Популярний в Західньому Берліні та в цілій Західній Німеччині посадник Віллі Брандт роз'їздить тепер по Рурщині і Надренії з пропаґандивними промовами у користь Соціял-демократичної партії, до якої він належить, та недвозначно атакуючи старого канцлера Конрада Аденауера. Брандт таврує „спосіб думання кайзера Вільгельма", який думав, що він необхідний і незаступний для спасення Німеччини. „Ніхто не має виключного права бути експертом і ніяка група не може мати претенсій, щоб тільки вона правила, та щоб усі інші були їй підпорядковані". Пропаґандивна подорож Віллі Брандта має всі познаки передвиборчої кампанії, дармащо вибори в Західній Німеччині відбудуться щойно в наступному році. Названий західньо-берлінський посадник сам силою свого політичного таланту і своєї відважної та активної постави супроти совєтського натиску на Берлін, висунувся на передову ролю в Соціял-демократичній партії. Хоча канцлер Аденауер відкинув суґестію соціялістів, щоб створити спільний фронт в справах закордонної політики і далі оскаржує соціялістів в „м'якості" у відношенні до комуністів, проте навіть в рядах Християнсько - демократичної партії Аденауера є прихильники спільного з соціялістами фронту супроти Москви.

ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 1960 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	255.90	182	249.18
2	229.35	183	322.01
3	146.57	184	119.09
5	502.97	185	40.49
6	171.80	186*	48.16
7	177.94	187	82.74
8	592.47	188	18.48
9	119.95	190	40.22
10	59.35	191	657.41
11	195.47	192	337.10
12*	204.35	193	24.32
13	449.52	194*	1,815.99
14	488.90	195	19.06
15	140.72	196	37.60
16	146.48	197	21.37
17	56.15	198	10.76
18	38.60	199	73.84
20	478.10	200	410.08
21	219.14	201	50.80
22	183.50	202	41.20
23	292.55	203*	186.71
24	76.22	204	1,842.78
25	437.04	205	15.31
26	14.88	206	520.14
27	393.74	207	50.66
28	137.49	208	43.63
29	214.09	209	36.42
30	78.11	210	78.66
31	89.96	211	182.54
32	19.68	212	52.07
33	144.64	213	149.13
34	36.70	215	52.50
36	305.60	216	8.96
37	169.90	217	771.51
38	485.76	218	331.58
39	990.02	219	604.96
40	76.07	220	488.22
41	17.48	221	2,841.82
42	829.40	222	43.67
43	36.04	223	448.07
45	515.41	224	402.48
46	138.41	225	10.86
47	63.78	226*	327.83
49	177.19	227	25.24
50	62.31	228	54.65
51*	97.66	229	69.81
52	136.91	230	642.28
53*	392.84	232	51.66
54	241.98	234	335.24
55	225.85	235	94.36
56	150.85	236	222.09
57	314.12	237	756.46
58	77.33	238*	703.28
59	698.75	239	371.38
60	46.65	240	1,058.39
61*	74.63	241	87.86
62*	65.91	242	253.22
63	819.88	243	55.50
64	223.05	244	23.38
65	176.65	245	392.81
66	32.68	246	74.75
67	214.30	247	128.49
68	77.18	248	79.29
69	224.34	249	30.35
70	254.15	250	6.90
71	109.52	251	559.36
72	41.52	252	183.95
73	86.83	253	343.44
74*	77.93	254	312.97
76	496.70	255	27.13
77	40.87	256	176.75
78	104.79	257*	538.29
79	14.42	258	61.74
80	79.83	259	215.71
81	280.72	261	87.40
82*	54.74	262	106.89
83	385.31	263	43.10
84	128.14	264	4433
85	209.15	265	169.20
87	137.72	266	612.80
88*	213.57	267	96.07
89	31.38	268	132.32
90	319.00	269	13.16
91	294.60	270	266.75
92	27.17	271	291.32
93	106.14	272*	129.64
94	1,422.03	274	319.72
95	40.82	275	76.65
96	377.78	276	417.42
97	118.90	277	1,122.35
98	70.45	278	26.02
99	158.02	279	34.71
100	145.46	280	150.33
101	24.15	281	329.15
102	660.04	282	55.09
103	110.14	283	230.13
104	296.83	284	291.46
105*	276.47	285	82.43
106	851.76	286	155.88
107	69.13	287	345.39
108	84.26	288	234.09
109*	313.39	289	272.32
111	40.07	290	142.50
112	392.59	291	362.23
113	305.14	292	1,156.43
114*	707.99	293	397.33
115*	150.57	294	17.50
116*	336.19	295	376.72
117	147.13	296	259.13
118	87.71	297	17.00
119	77.55	298	72.06
120	579.66	299	82.51
121	360.57	300	84.74
122	84.06	301	361.21
123	152.45	302	10.07
124	135.55	304	712.59
125	439.13	305	232.40
126	122.85	306	108.20
127	1,126.50	307*	282.89
128	150.79	308	180.67
130	546.08	309	54.92
132	112.59	310	145.92
133	191.75	311	27.38
134	105.22	312	92.97
135	32.76	313	43.64
137	179.50	314	10.93
138	55.71	316	1,105.14
140	190.59	317	159.68
141*	190.01	318	93.84
142	258.38	319	216.60
143*	92.45	320	440.19
144	131.71	321	202.21
145	80.73	322	53.88
146	581.88	323	161.31
147	695.99	325	796.83
148	69.45	326	70.83
149	92.81	327	249.32
150	154.85	328	136.56
151*	276.50	329*	26.05
152*	101.96	330	194.61
153*	1,384.68	331	239.55
154	60.27	332	63.17
155	877.87	333	117.94
156	581.06	334	463.04
158	496.34	335	94.48
159	59.61	336	697.34
160	98.25	337	211.21
161	590.13	338	232.73
162	26.23	339	114.99
163	329.47	340	12.85
164	253.47	341*	848.27
165	175.43	342	290.25
166	34.75	343	401.61
167	116.14	344	76.24
168	273.58	345	491.27
169	35.24	347	162.09
170	225.46	348	239.19
171	161.50	349	169.32
172	79.24	350	249.62
173	241.98	351	61.11
174	256.63	352	117.36
175	497.44	353	162.80
176	185.14	354	170.21
177	224.39	355	171.33
179	196.18	356	224.96
180	245.36	357	41.92
181	95.32	358	177.28

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
359*	11.87	433	148.20
361	3,801.54	434*	560.83
362	170.68	435	88.29
363	95.30	436	89.69
364	649.56	437	435.41
365	42.75	438	47.75
366	11.71	439	635.13
367	1,272.15	441	535.77
368	111.91	442	17.90
369	179.09	443*	86.51
370	341.98	444*	86.76
371	567.47	445	693.85
372	370.39	446	124.57
373	144.03	447	19.62
374	179.32	448	89.41
375	370.57	449	13.53
376*	28.93	450*	124.29
377	22.56	451*	297.91
378	10.70	452	101.16
379	2,625.88	453*	94.12
380	112.23	454	4.83
381	14.45	455	109.83
382	18.84	456	117.57
383	336.82	457	403.70
384	62.31	458	351.17
385	502.97	459*	213.90
386	56.78	460	65.42
387	151.72	461	33.53
388	316.48	463	50.90
389*	110.14	464	203.58
390	133.15	465	305.97
391	106.27	466	50.19
392	9.09	467	27.47
393	49.32	468*	433.63
394	163.64	469*	267.39
395*	179.79	470*	11.99
396	35.42	471	1,190.03
397	647.95	472	438.09
398	45.83	473*	1,248.92
399*	375.98	475	37.55
401	47.32	476	113.06
403	125.06	477	182.34
404	10.35	478*	87.99
405	35.41	479	22.60
406	476.07	481	140.85
409	55.05	482	98.55
410	40.86	484	358.71
411	19.60	485	93.67
412*	104.73	486*	37.64
413	84.78	487	284.48
414	551.78	489*	400.99
415*	39.95	490	166.89
417	8.59	491*	20.00
418*	129.41	492	233.46
419	30.08	493	17.13
421	40.77	494*	176.79
422	7.68	495	180.81
424	84.95	497*	293.61
425	47.87	498	172.08
427	580.89	499*	22.69
428	97.44	501	18.75
429	44.75	502*	5.52
430	780.45	503	231.80
432	3,292.63	506	89.79

З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпеч.	$ 118,708.58

При відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	4.65	216	3.69
3	1.31	221	2.03
28	2.37	226*	.83
30	4.26	234	11.95
37	2.99	237	1.46
39	15.73	243	2.68
65	6.63	245	1.06
70	3.19	264	2.91
90	3.90	275	4.86
101	1.94	286	22.69
106	2.38	305	22.60
117	3.06	316	1.41
127	2.87	321	1.13
143*	8.65	335	3.70
147	20.73	336	3.95
151*	7.06	342	3.39
170	4.02	367	1.54
185	3.68	370	3.83
194*	.81	384	12.60
206	2.65	388	5.58
209	2.97	482	3.01

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпеч.	$ 220.75
Разом з місячних вкладок від членів	$ 118,929.33
Відсотки від бондів	32,963.64
Відсотки від морґеджів	9,043.83
Відсотки від членських позичок	789.25
Чинш від реальности в Джерзі Сиъті, Н. Дж.	1,250.00
Чинш й інші приходи від реальностей в Кергонксон, Н. Й.	4,615.56
Приходи друкарні і книгарні	18,713.75
Вплачення на покриття коштів при морґеджових інвестиціях	275.00
З переносу резерви за переписаних членів з інших кляс забезпеч.	45.00
З переносу федерального податку за помічні сили	1,143.04
З переносу стейтового податку за помічні сили	34.21
Надвишка при сплачених бондах	4.27
Сплати морґеджів	9,547.13
Сплати бондів	9,995.73
Сплати членських позичок	3,872.32
Разом	$ 211,222.06

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:	
2 Гардиш Теофіль	$ 723.00
8 Вабій Онуфрей	1,000.00
13 Плекан Дмитро	500.00
50 Вобровський Теодор	1,000.00
58 Кіман Михайло	500.00
67 Шиманський Павло	1,500.00
69 Ликтей Михайло	500.00
70 о. Улицький Олекс.	250.00
72 Манюк Михайло	500.00
76 Зопатацька Марія	500.00
85 Бойчук Олександер	500.00
95 Кріль Василь	1,000.00
97 Остаф Кузьма	1,000.00
99 Герман Петро	1,000.00
103 Почух Ілія	1,000.00
130 Малик Михайло	500.00
132 Міхалевич Іван	1,000.00
133 Багній Ілія	1,000.00
138 Качмарик Денис	1,000.00
147 Фариняк Григорій	1,000.00
150 Семенів Ілія	500.00
163 Пашковський Петро	1,000.00
194 Береский Іван	500.00
200 Карпович Євген	500.00
204 Писюк Марко	500.00
204 Налисник Юліян	500.00
207 Бутинський Олекса	500.00
210 Франко Марія	500.00
213 Нагребний Микола	1,000.00
237 Бривусь Данило	1,000.00
251 Чернець Петро	1,000.00
253 Чорнобай Іван	500.00
266 Кисілевська Теофіля	500.00
271 Чучман Дамян	1,000.00
275 Гречин Захарко	1,000.00
280 Тарас Мелянія	1,000.00
280 Тарас Мелянія	353.00
287 Маґура Анастасія	1,000.00
292 Сепел Р. Микола	500.00
301 Козира Адам	500.00
325 Лебедь Микола	1,000.00
330 Микуляк Петро	500.00
336 Сич Станислав	500.00
342 Дацько Франко	500.00
355 Мізин Юрій	1,000.00
362 Кіцак Іван	1,000.00
361 Перчишин Іван	1,000.00
384 Мармула Семен	500.00
384 Котов Яків	1,000.00
452 Трутко Михайло	1,000.00
477 Драгущак Анастасія	500.00
484 Прилепа Мартин	500.00
486 Блищак Марія	500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням у готівці (ендавмент)	$ 23,064.38
Грошові звороти	5,526.83
Дивіденда для канадійських членів	2,512.56
Податок, вода й інші видатки на реальности в Джерзі Сиъті	2,219.80
Премія за додаткове обезпечення	327.38

Виплати сирітського фонду по бл. п.:

Відділ:	
23 Калина Василь	540.00
29 Козмовський Іван	270.00

Виплати з народного фонду:

Кошти при виданні української енциклопедії	1,067.95

Виплати з фонду обезпеки інвестицій:

Перебудова будинків і новий басейн в Кергонксон, Н. Й.	10,000.00

Виплати з фонду Захисту Сиротинця:

Направи і праці на реальностях в Кергонксон, Н. Й.	5,694.25

Виплати допомог із Допомогового Фонду:

Відділ:	
6 Дуб Микола	$ 35.00
7 Сіркот Іван	35.00
29 Бат Микола	35.00
29 Гавришко Стефан	35.00
29 Мазула Аксентій	35.00
31 Томко Михайло	35.00
31 Скринковський Іван	35.00
36 Онуфрик Марія	30.00
45 Дубас Петро	25.00
52 Фінстер Іван В.	35.00
59 Щербатюк Василь	100.00
76 Доля Ілля	35.00
81 Скушка Онуфрій	40.00
83 Міщишин Йосиф	25.00
85 Костюк Онуфрій	40.00
85 Щморгун Фанні	25.00
94 Стельмах Павло	40.00
100 Мартин Гелена	25.00
102 Буско Микола	50.00
104 Бобик Теодор	35.00
112 Стиранка Катерина	50.00
113 Куземчак Роза	30.00
121 Кобіто Іван I.	25.00
121 Кульбачний Василь	25.00
123 Мрикало Гарри	35.00
125 Іваннишин Анна	25.00
144 Федицька Софія	25.00
144 Кадрина Гелена	25.00
155 Колодій Марія	25.00
161 Рудакевич Алекс	35.00
163 Савчак Іван	40.00
193 Молодович Анна	25.00
204 Ошуст Іван	35.00
212 Проць Марія	25.00
213 Росоловський Михайло	40.00
213 Шегда Михайло	40.00
216 Готтріс Анна	25.00
217 Белей Василь	35.00
217 Сорохтей Явдоха	30.00
220 Вовчук Антін	50.00
221 Тимець Стефан	35.00
236 Геррікк Джон	25.00
237 Бакалець Микола	35.00
238 Бербелицька Агафія	25.00
242 Оленич Єва	25.00
245 Гоянюк Любов	25.00
252 Сенів Гарри	35.00
286 Сторошко Параска	25.00
287 Лісній Марія	25.00
292 Шпирка Петро	35.00
295 Пулк Василь Ц.	40.00
300 Вархола Андрій	35.00
301 Савчин Михайло I.	40.00
305 Голл Анна	25.00
305 Годованець Юлія	25.00
308 Івасишин Максим	35.00
321 Куриляк Михайло	40.00
325 Яшин Жан	25.00
330 Швайковська Текля	25.00
330 Швайковський Євстахій	35.00
338 Чайка Афтанасій	35.00
338 Кудлик Йосиф	35.00
338 Кудлик Юстина	25.00
339 Плавяник Анна	25.00
339 Росола Ярослав	35.00
339 Сорока Марія	35.00
347 Палько Іван	35.00
361 Бучинська Катерина	25.00
361 Іліяшенко Наталія	25.00
364 Левицька Анна	25.00
367 Король Михайло	35.00
367 Лиско Павло	35.00
367 Попович Микола	35.00
371 Стасицький Теодор	30.00
379 Дзура Антін	35.00
379 Варій Михайло	35.00
379 Венґер Михайло	30.00
385 Час Михайло	35.00
388 Гащак Марія	25.00
388 Камінська Анна	25.00
395 Осатчук Матвій	35.00
403 Скірпан Анастасія	25.00
406 Ковальчик Антоній	35.00
423 Маланчук Стефан	35.00
436 Кузмюк Василь	100.00
464 Почапський Матвій	40.00
484 Боднарчук Марія	25.00
484 Задорожний Іван	35.00
490 Височанський Іван	35.00

Виплати з Адміністраційного Фонду:

Виплати друкарні і книгарні	$ 18,406.24
„Свобода" за орган	8,500.00
Кошти річного засідання	7,489.69
Платня помічних сил	4,560.98
Платня головного уряду	2,583.34
Кошти подорожі і репрезентації	2,006.09
Кошти головної контролі	1,660.80
Федеральний податок за помічні сили	1,560.22
Кошти подорожі організаторів	1,500.44
Групове обезпечення помічних сил	830.31
Чинш за офіси у власному домі	625.00
Кошти при морґеджових інвестиціях	578.00
Винайм машин (IBM) для зладження виказів і статистики	561.00
Податок від канадійських інвестицій і дозволи	486.00
Канадійська канцелярія	345.83
Видатки на пошту	345.00
Лікарі за нових членів	325.50
Нагорода за нових членів	300.00
Канцелярійні друки і прибори	280.63
Направи і чищення машин	239.98
„Свобода" за праці і друки	149.50
Телефон	145.15
Прибори для зладження виказів (IBM)	40.05
Асекураційні журнали	12.00
Стейтовий податок за помічні сили	10.06
Оголошення	10.00
Спортова акція	10.00
Дрібні видатки (рушники і т. п.)	4.75

Інвестиції:

Інвестовано в морґеджах	94,700.00
Позички членам	7,086.25
Разом	$ 253,946.96

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем квітня 1960 р. осталася	$ 527,789.46
Прихід за травень	211,222.06
Разом	$ 739,011.52
Розхід за травень	253,946.96
Готівка з кінцем травня 1960 р. остається	$ 485,064.56

БАЛАНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 485,064.56
Морґеджі	2,730,105.84
Бонди	14,923,829.31
Позички членам	311,124.98
Реальности	305,732.78
Друкарня	10,543.79
Разом	$ 18,766,401.26

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезп.	$ 17,950,576.51
Адміністр. фонд	82,706.76
Конвенційний фонд	42,338.94
Запомоговий фонд	301,360.09
Народний фонд	7,730.94
Посмертний фонд старого роду обезп.	48,857.10
Резервовий фонд	22,020.30
Сирітський фонд	126,214.76
Фонд обезпеки інвестицій	178,979.22
Фонд Захисту Сиротинця	5,616.64
Разом	$ 18,766,401.26

Роман Слободян, гол. кас.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	49.44	113	3.31
2	19.31	114*	189.12
3	87.61	115*	38.62
5	233.94	116*	102.47
6	22.80	117	17.80
7	36.26	118	.77
8	266.14	119	28.04
9	50.50	120	191.19
10	4.74	121	138.01
11	19.26	122	22.34
12*	27.87	123	14.10
13	52.15	124	1.35
14	124.83	125	344.77
15	50.94	126	2.87
17	10.12	127	203.31
18	6.64	128	78.37
20	135.00	130	199.09
21	112.39	132	12.55
22	42.63	133	44.48
23	113.44	134	8.97
25	189.59	135	.83
27	77.36	137	25.48
28	1.07	138	15.17
29	58.69	140	38.81
30	6.37	141*	107.18
33	146.05	142	121.43
34	4.05	143*	63.57
36	59.67	144	25.16
37	70.76	145	24.79
38	131.06	146	199.54
39	491.94	147	227.08
40	40.86	148	.45
42	252.86	149	37.81
45	258.74	150	56.38
46	90.93	151*	115.77
47	38.49	153*	644.88
49	41.27	154	5.28
50	37.69	155	271.42
51*	77.60	156	157.43
52	77.86	158	44.73
53*	81.96	159	1.88
54	100.30	160	11.84
55	89.61	161	131.95
56	60.33	163	176.52
57	263.35	164	46.53
58	25.29	165	67.35
59	187.34	167	25.38
60	23.02	168	49.94
61*	9.18	170	251.98
62*	59.21	171	103.72
63	380.85	172	20.43
64	13.33	173	71.42
65	43.22	174	18.02
67	3.80	175	40.36
68	12.85	176	124.17
69	28.92	177	91.98
70	81.24	179	38.41
71	64.51	180	44.17
73	83.71	181	10.71
74*	2.12	182	110.81
75	132.18	183	55.34
76	186.13	184	34.40
77	1.77	185	7.88
78	7.86	186	7.30
80	6.71	187	29.58
81	40.82	189*	211.46
82*	1.64	190	8.58
83	188.53	191	244.73
84	42.19	192	89.14
85	81.78	194*	581.99
87	24.38	196	3.72
88*	351.45	199	19.70
89	.93	200	173.28
90	74.44	201	1.00
91	17.31	202	4.75
92	6.19	203*	78.16
93	84.47	204	523.74
94	493.06	206	213.35
96	253.76	207	6.90
97	50.41	208	32.16
99	80.90	209	3.81
100	12.91	211	59.34
102	404.38	212	5.91
103	20.52	213	71.91
104	110.02	215	76.66
105	177.58	217	272.65
106	235.20	218	162.19
107	22.11	219	358.20
108	74.08	220	292.03
109*	94.09	221	1,356.27
111	5.97	222	23.80
112	70.94	223	27.79

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
224	31.56	363	1.86
225	3.73	364	257.47
226*	24.50	365	8.55
227	1.86	367	362.34
229	15.04	368	36.17
230	181.26	369	10.09
232	8.21	370	86.27
234	141.43	371	158.50
235	12.65	372	237.04
236	147.27	373	55.73
237	156.03	374	97.14
238*	539.34	375	60.35
239	89.19	376*	15.25
240	762.65	377	5.00
241	21.89	378	8.69
242	14.89	379	1,159.96
243	29.80	380	46.65
244	2.93	383	162.79
245	70.32	384	32.47
248	67.11	385	197.11
251	305.98	386	20.48
252	107.72	387	110.77
253	81.72	388	185.60
254	348.36	389*	16.47
255	3.98	390	70.76
256	59.13	393	31.64
257*	73.19	394	19.17
258	46.24	395*	117.38
259	20.19	396	42.53
261	17.90	397	233.77
262	57.25	398	22.96
263	7.80	399*	105.30
264	17.20	400	6.10
265	15.31	401	1.86
266	283.05	403	.79
267	17.08	404	119.43
268	39.05	405	2.22
269	1.57	406	43.63
270	173.33	409	2.40
271	154.45	413	51.11
274	40.07	414	528.05
275	42.84	415*	1.80
276	158.06	417	11.68
277	469.63	418*	42.06
279	4.13	419	58.79
280	39.09	421	57.78
281	263.66	424	4.06
282	9.65	425	19.77
283	101.38	427	765.03
284	91.49	428	21.05
285	7.49	429	4.08
286	104.81	430	366.68
287	202.77	432	1,741.17
288	27.25	433	36.13
289	154.33	434*	183.29
290	134.89	435	24.93
291	45.28	436	235.65
292	328.90	437	195.24
293	202.06	438	7.09
295	154.78	439	453.38
296	22.05	441	229.91
298	29.48	442	3.11
299*	179.18	443*	27.02
300	23.84	444*	12.48
301	68.02	445	161.14
304	237.37	446	80.29
305	53.86	447	38.20
306	21.68	448	12.21
307*	260.46	450*	46.06
308	67.35	451*	187.06
309	59.03	452	99.37
310	93.69	453*	9.90
312	7.25	454	15.03
313	28.10	455	32.47
314	7.65	456	69.99
316	405.69	457	100.61
317	50.80	458	145.89
318	18.47	459*	22.04
319	108.39	460	105.80
320	92.82	461	148.90
321	145.08	463	55.98
322	25.63	464	183.70
323	47.68	465	215.30
325	368.93	466	179.70
326	47.09	467	.90
327	175.44	468*	50.95
328	54.93	469*	33.12
329*	9.43	470*	88.16
330	18.82	471	764.40
331	30.93	472	233.81
332	2.77	473*	590.00
333	21.08	475	6.38
334	108.92	476	49.44
335	13.97	477	4912
336	274.14	478*	149.79
337	98.98	479	59.84
338	27.27	481	78.96
339	17.99	482	1.21
341*	254.80	484	144.50
342	64.15	485	32.80
343	64.71	486*	51.04
344	21.08	487	119.49
345	327.23	489*	4.05
347	67.85	490	21.32
348	98.91	492	71.44
349	148.51	493	11.85
350	182.90	494*	11.78
351	11.36	495	91.00
352	33.22	496	33.86
353	57.81	497*	261.42
354	22.45	498*	138.77
355	70.13	499*	10.71
356	131.01	501	11.82
357	7.62	502*	165.23
358	23.56	503	22.72
361*	2,997.23	506	8.31
362	85.39		

З місячних вкладок від членів, обезпечених в усіх родах обезпеч.	$ 48,093.63
З місячних вкладок від членів	$ 48,736.98
Відсотки від бондів	7,521.65
Відсотки від морґеджів	5,978.97
Відсотки від членських позичок	92.57
З переносу федерального податку за пом. сили	318.93
З переносу стейтового податку за пом. сили	14.27
Сплати морґеджів	15,916.37
Сплати членських позичок	323.79
Разом	$ 78,903.53

РОЗХІД:

Виплати з посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням у готівці (ендавмент)	$ 5,300.00
Грошеві звороти	3,587.76
Дивіденда для канадійських членів	3,417.85
Заплата вкладок за дітей, яких родичі поумерли	192.58
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс обезпеч.	45.00

Виплати з адміністраційного фонду:

Платня помічних сил	1,990.69
Групове обезпечення помічних сил	830.21
„Свобода" за „Юкрейніен Вікли"	600.00
Федеральний податок за помічні сили	487.71
Видатки на пошту	190.00
Лікарі за нових членів	20.00

Інвестиції:

Інвестовано в морґеджах	42,000.00
Позички членам	1,557.57
Разом	$ 60,219.47

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем квітня 1960 р. осталася	$ 111,728.75
Прихід за травень	78,903.53
Разом	$ 190,632.28
Розхід за травень	60,219.47
Готівка з кінцем травня 1960 р. остається	$ 130,412.81

БАЛАНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 130,412.81
Морґеджі	1,278,770.77
Бонди	3,161,531.39
Позички членам	45,951.92
Разом	$ 4,616,666.89

Стан довжний:

Посмертний фонд	4,518,341.08
Адміністр. фонд	98,325.81
Разом	$ 4,616,666.89

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У. Н. СОЮЗУ:

Майно дорослих членів УНС з кінцем 31-го травня 1960	$ 18,766,401.26
Майно молодечого департаменту УНС	4,616,666.89
Разом	$ 23,383,068.15

Роман Слободян, гол. касир

Піврічні Загальні Збори 325-го Відділу УНСоюзу в Бруклині

Дня 11 червня ц. р. Товариство „Запорозька Січ", Відділ 325-ий УНСоюзу у Брукллні відбуло піврічні збори своїх членів. Відкрив збори предсідник Відділу Йосип Лисогір, вітаючи присутніх і покликуючи до звітування інших членів управи Відділу. Прочитаний рекордовим секретарем протокол з останніх зборів присутні одноголосно одобрили і після того, на заклик предсідника, фін. секретар В. Цюпа і касир В. Проць зібрали вкладки до Товариства. З черги опікун хворих Д. Цюпа у своєму звідомленні подав, що 2 члени хворіють вже довший час і ними Відділ опікується, повідомляючи водночас, що на його руки наспів лист від п-ні Лебідь, яка довший час хворіла і тепер складає подяку УНСоюзові і Товариству за виплату належної їй допомоги. Після цих звідомлень звітував предсідник Й. Лисогір за діяльність Відділу в останньому півроці, інформуючи присутніх, що 325-ий Відділ жертвував у звітовому часі багато грошей на народні цілі: на семінарію св. Василія в Стемфорді — 25 дол, і крім того на згадану ціль члени від себе жертвували — Д. Бішко — 100 дол., В. Троць — 10 дол., Д. Висоцький — 100 дол., Д. Сметанюк — 10 дол., В. Цюпа — 25 дол., Д. Флис — 25 дол., І. Клавсник — 25 дол., П. Пелех — 25 дол., Д. Цюпа — 25 дол., С. Коць — 25 дол., Т. Троць — 10 дол., І. Гавришко — 5 дол., В. Мальчин — 10 дол. Збірка на семінарію продовжується. Крім того Відділ жертвував 25 дол. на будову церкви в Озон Парку. На закінчення зборів предс. Йосип Лисогір зреферував справу, яка була обговорювана на останнім засіданні Гол. уряду УНСоюзу, а саме справу Курсів Українознавства, влаштовуваних для молоді на Союзівці. Збори вирішили вислати на ці курси одну особу і заплатити за неї 120 дол. за сезон. Цим має зайнятися Управа Відділу. Вирішено теж оголосити заклик до молоді, щоб зголошувалася на Курси Українознавства і крім того вирішено дати на Службу Божу і парастас за сл. п. Іллю Лисогора, батька заступника гол. предсідника УНСоюзу і предсідника 325 Відділу.

За уряд Товариства:

І. Малик
(рек. секретар)

Новий професіоналіст Союзовець у Бостоні

(Успіхи Г. В. Дардинського)

Хто хоче добитися успіхів у науці, той мусить посвятити їй кожну хвилину часу. Мусить відректися рабав, участи в товариських зустрічах і т.п. Це тим більше конечне, якщо людина одружена і має родину, що про неї мусить дбати.

Добився гарних успіхів, не зважаючи на всі трудноші і перешкоди, член 238-го Відділу Українського Народного Союзу в Бостоні, громадянин Г. В. Дардинський. Після закінчення середньої освіти його захопила була війна і він став вояком морської фльоти і був призначений до залоги одного з підводних човнів, висланих проти Японії. В боях дослужився Г. В. Дардинський вищої ранґи і був нагороджений спеціяльним відзначенням з рук през. Рузвелта.

Після закінчення війни почав працювати, як автомобільний робітник, незле заробляючи. Але заробіток його не задоволяв і він почав добиватися опанування якоїсь із спеціяльностей і став на працю у великій і багатій автомобільній фірмі Дженерал Мотор Компані. В цій фірмі він записався на 5-тижневі курси службовців призначених для полагоджування нещасних автомобільних випадків. Закінчивши ці курси, п. Дардинський поселився в Бостоні і почав працювати на терені Бостону й околиці. Тут одружився із Стефанією Давискиба, донькою Миколи і Марії, і тут прийшли на світ його діти — донька Магдалина і син Стефан.

Із збільшенням родини збільшилися видатки на її удержання і Г. В. Дардинський мусів думати про вищу освіту, щоб добитися кращого становища. Допомогла йому в цьому його дружина, сама з закінченими університетськими студіями і учителька за фахом, дораджуючи йому вписатися на Норт Істерн Юніверсіті в Бостоні. Записавшися туди на вечірні курси торговельної адміністрації, оплачувані федеральним урядом, Г. В. Дардинський днями працював і вечорами вчився. Ставши відомим, як асекураційний представник, він незабаром покинув працю в Дженерал Мотор Компані і створив свою власну асекураційну агенцію під назвою Аджастмент Іншуренс Ейдженсі і на додаток ще асекураційне бюро для реальностей. Підприємство розвивалося добре, помагала дружина і згодом треба було прийняти ще кілька нових сил до праці.

Після скінчення своїх університетських курсів одержав він диплом бакалавра і був прийнятий в члени студентської ради та братерства Сіґма Іпсільон Ро. Не задовольнившися осягненнями, Г. В. Дардинський взявся студіювати право на Софолк Університі в Бостоні, знову ж таки в день працюючи і здобуваючи потрібне знання вечорами і неділями. Після закінчення з відзначенням правничих студій й одержання диплому, Г. В. Дардинський зголосився до адвокатських іспитів і перейшовши їх, був прийнятий до Адвокатської Палати. — Склавши 21-го квітня ц. р. присягу в Найвищому Суді, одержав право виступати перед судами ЗДА і відкрив адвокатську канцелярію при 39 Вайтінґ, Дедгам, Масс. Водночас із дим одна із найбільших асекураційних компаній стейтів Конектикат і Массачузетс прийняла його на свого дорадника.

Як член 238 Відділу УНСоюзу Г. В. Дардинський є гарним прикладом для наших молодих членів і доказом, що тільки посвятою і тяжкою працею та зусиллям людина може осягнути високі ступені в науковій кар'єрі. Будучи членом Відділу Г. В. Дардинський дуже часто допомагав нашим людям порадою та інтервенціями, зокрема багато допоміг безкорисно православній громаді під час будови її церкви. Тому теж громада і її члени ставляться до нього з великою прихильністю і найкращими побажаннями дальших успіхів у його професійній кар'єрі.

Д. М.

З ХРОНІКИ ОДНОГО ГАЛИЦЬКОГО СЕЛА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

потребу зафіксування подій недавнього минулого. В цьому відношенні наша еміграція „пасе задніх" порівняно з іншими, навіть далеко меншими, східньо - европейськими еміграціями. Одна з трудностей, на яку не раз вказують люди доброї волі є та, що, мовляв, нема джерел. Воно правда, але правдою теж є, що завжди ще існує подостатком живих свідків, які можуть заступити своїми свідченнями відсутність документів. Слід теж узяти до уваги, що одній людині чи навіть гуртові може бути не під силу праця над документацією про події на більшому промежуткові часу і простору, натомість вони мають можливість дати добру документацію малого вирізка, от як в даному випадку документація, яку ми вгорі обговорили. До такої тереново й тематично вузької документації, скажім ,села, повіту чи області легше взятися, легше підшукати свідків а, може й матеріял. А раз ми будемо мати кілька чи кільканадесять хронік сіл, повітів чи областей — тоді вже не буде більшої друдности для фахового історика використати в цей спосіб зібраний матеріял, опрацювати його і дати джерельну працю про цілість.

Як можна запримітити, в ЗДА і Канаді існує відносно багато земляцтв і товариств, членство яких сперте на спільному походженні з сіл чи міст України. Життя цих товариств виповнене плеканням товариського співжиття, відбуваються зустрічі, забави товариські вечорі. Великим збагаченням цілей цих товариств було б, якщо б вони поставили собі за завдання видання друком хроніки своїх дорогих міст і сіл. В цей спосіб вони увіковічнили б пам'ять про ці місцевості і помогли б збільшити матеріял для української документації.

Любомир О. Ортинський

Тайфун вбив на Філіппінах понад 100 осіб

Маніля. — В понеділок 27 ц. м. тайфун, получений із зливним дощем, навістив Філіппінський острів Люцон та заподіяв великого спустошення. Вітер дув із силою 80 миль на годину, зривав дахи з домів, нищив будинки, змив багато мостів і поперивав шляхи. Понад сто осіб згинуло, а десятки тисяч залишились бездомними. Шкоди сягають у мільйони долярів. Столиця Філіппін Маніля, що має два мільйони мешканців, була частинно спаралізована в наслідку перервання водопроводів і електричного струму. Це вже друге нещастя, що навістило Манілю впродовж одного місяця, бо тайфун, що спричинив повінь у Манілі, перейшов над тим містом 28 травня і потягнув з собою 200 осіб убитими. Цим разом найбільш пошкодованим містом було Леґаспі, за 150 миль на південний схід від Манілі. На морі загинуло багато рибалок. Шляхи затарасовані великими деревами, що їх повалив тайфун. Між іншим, завалилась велика тріюмфальна брама, збудована недавно на привітання президента Айзенгавера.

Про Колеґію св. Василія у Стемфорді

У КОЛЕҐІЇ СВ. ВАСИЛІЯ У СТЕМФОРДІ. — Преосв. Кир Амвросій Сеньшин, єпископ Стемфорду, вручає диплом бакалавра градуантові Робертові Гнатишиному. Зліва стоїть декан Колеґії о. Степан Хрента, а справа о. Еміліян Манастирський, професор Колеґії. За градуантом видно о. Любомира Гузара, віце - ректора семінарії у Стемфорді.

Шкільний рік в Колеґії св. Василія у Стемфорді закінчився. Студенти роз'їхались домів на заслужений відпочинок. Нові зголошення на слідуючий шкільний рік знову пригадують нам справу будови нового приміщення для студентів. Вже є зголошене таке число, що його не буде можливо примістити в старих забудуваннях. Минулого року Владика Кир Амвросій, змушений конечністю, відступив одне крило своєї палати, де приміщувався Музей, на спальні для студентів Колеґії. Річ самозрозуміла, що така розв'язка може бути лише тимчасовою і новий шкільний рік пекучо актуалізує справу будови нової Колеґії.

Це й причина, що ми цю справу ставимо знову перед нашою суспільністю, як одну із найважливіших. Якщо не будемо мати місця на приміщення зголошених кандидатів, то і зменшиться число кандидатів на священиків. А їх так дуже потрібно. Скільки то старших віком священиків не в силі виконувати тих всіх обов'язків, які на них наложені, або прямо через недугу деякі цілком не спосібні служити церковній громаді.

Не кожний може і здає собі з того справу, що виховання нових священиків забирає довгий протяг часу, а потреба нових священиків вже тепер відчувається. Для унаглядження тієї справи подаємо приклад.

Цього року, з огляду на виїзд кількох священиків на Евхаристійний Конгрес до Европи, нема змоги відкрити в цьому літньому сезоні Дієцезальну Оселю в Стратфорді, бо нема кому її провадити. Брак священиків утруднює, а то й унеможливлює наладнання належної духовної опіки для молоді по літніх таборах, які провадять молодечі організації Пласт та СУМА. Нормально беручи, кожний табір повинен мати окремого духовника, і то молодшого віком, а брак священиків не все дає змогу Духовній Владі, мимо найкращої волі, задовольнити всі потреби.

Все це проблеми, які кажуть дуже серйозно застановитись над цією справою. Без нового нарибку, і то негайного, може прийти до того, що зайде конечність припинити духовну опіку і по деяких парафіях. А дехто ще застановляється, чи прислати свою пожертву на будову нової Колеґії, в якій саме мають виховуватись молоді робітники у Христовому Винограднику.

Правда, що є багато тих, що розуміють вагу справи і без особливих закликів прислали свої пожертви. Їхні імена з вдячністю будуть вкоротці проголошені.

Будівельний Комітет Колеґії
св. Василія в Стемфорді,
161 Glenbrook Road
Stamford, Conn.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Виховний Семінар СУА у Филаделфії

Боротьба за збереження молоді приймає в нас різні форми. Від коли наша громада з'ясувала собі цю потребу, іде вона в різних видах та інтенсивності. Чи то при помочі шкіл українознавства, курсів українознавства, танкових гуртів, чи у формі змагань, панелів. „Лицем до молоді" закликають батьки і педагоги, і піддержує їх у тому ціла громада.

Тому й не диво, що й українське зорганізоване жіноцтво стало шукати нових шляхів у тому напрямку. Ще не прогомоніли гасла Світового Конгресу Українського Жіноцтва, що кинули кілька нових думок у виховну програму. Адже найбільш успішним виховним чинником є мати. Вона оберігає й формує першу свідомість дитини, вона перша дає їй виховну настанову. Від її підходу й наставлення багато залежить. А вона гуртується чи повинна гуртуватися у рядах жіночої організації.

Почин цей вийшов від Виховної Комісії СФУЖО, яка діє тепер під проводом п-ні Марії Стратієнко у Филаделфії. Пропозиція була цікава: влаштування Семінара, що в короткому курсі опрацював би виховні напрямні та порушив виховні труднощі й проблеми. Централя Союзу Українок Америки радо підхопила це. Це був тільки експеримент, але хотілося вірити, що на часі.

Дійсність виправдала це. — Шість лекцій Семінара, який тривав від 28-го лютого до 3-го квітня, лекції відбувалися в неділю по полудні і притягнули велике число матерей. Натиск покладено на дискусію, і в ній виявилось їх зацікавлення. Семінар закінчився товариською зустріччю при чашці чаю, де приявні матері висловлювали вдоволення та домагалися поновного Семінара на якусь спеціяльну виховну тему.

Не будемо тут розглядати програми Семінара. Вона була проголошена у свій час. Важніша є його суть і його потреба.

Доповіді назагал тепер непопулярні й була обава організаторів, що пускали Семінар у рух. Сучасна людина не любить довго слухати. Але коли тема її цікавить і хвилює і коли вона сама може зайняти до неї становище, тоді справа змінюється. Показалось, що такими є тепер виховні справи. Українських матерей вони глибоко хвилюють. В обличчі певних загроз чи невдач вони освідомили собі потребу обміну думок. І тому прийшли численно на Семінар.

Доповіді не були довгі. Про це подбали організатори Семінара, обмежуючи їх до 20-30 хвилин. Далеко більше часу приділено дискусії, не обмежуючи присутніх часом ані темою. Правда, нелегко було керувати ходом цих думок, що все ж мусіли повертатись до справ, заторкнених у доповіді.

Як реагували матері на порушені в доповідях теми? Головні виховні напрямні, як виховний ідеал, виховні засоби, моральне й релігійне виховання, виховання характеру — не мали надто великого відгуку. Ці давні істини, засвоєні в нас поколіннями, здаються нам незмінними. Єдиний сумнів викликували виховні засоби, що здавалися надто модерними. Над ними варто було б довше спинитися, бо справа психологічного підходу до дитини, нагороди й кари, матерям мало відомі.

Та найбільше живу реакцію викликала проблема національного виховання. Тут дискусія не хотіла припинитися. Видно, що це питання наболіле, і тому важко було його спокійно й безпристрасно обговорити. Матері не хотіли розуміти свого місця і своїх завдань, а шукали причини їх радше в інших виховних чинників, як Пласті чи школі українознавства.

Показалось, що ця сторінка вимагає стислого і практичного підходу і загальними напрямними їй зарадити не можна. Матері знаходяться у зовсім новій ситуації й не можуть потягнути аналогії до свого власного дитинства. Світ, у який увійшли їх діти, є для них чужий. Треба допомогти їм розглянутися в ньому, треба порадити засоби проти його загроз.

Окреме місце займали виховні труднощі і проблеми. Показалось, що не всі матері освідомлюють собі їх, або освідомлюють щойно тоді, коли вже трудно щонебудь направити. Наприклад із здивуванням довідались присутні, що характер дитини формується у віці перших 6 літ і тому ті роки, коли дитина є виключно підо впливом матері, з усіх може найважніші.

Таких окремих проблем порушено більше. Це були — почуття меншевартости української дитини, родинний зв'язок, що звільнюється, виховний вплив модерних винаходів (радіо, телевізія, авто), рівновага між своїм і чужим світом. Окрема лекція і дискусія були присвячені зарібковій праці матері. Це явище в великій мірі заважує на виховному висліді нашої спільноти.

Звісно, розв'язки на всі ці проблеми Семінар не знайшов, а тільки їх розворушив. Багатьом він щойно пригадав, декому насвітлив із нової сторони. І в тому головна його заслуга. Чи дав він відповідь на шукання української матері — невідомо. Але він вийшов їй назустріч і про них заговорив. А це вже багато значить.

І в програмі Семінара були певні недоліки, що їх треба б в майбутньому вистерігатися. Наприклад — 6 його лекцій звести до 4-ох. Краще влаштувати два коротші Семінарі у певних відступах часу, ніж один довший. В доповідях дати більше практичного підходу, ілюструючи все прикладами з сучасного нашого побуту. Та й ще одна заввага технічного порядку. При залі, де відбувається Семінар, треба конче влаштувати на той час садок для дітей. А то будуть відсутні молоді матері, на яких найбільше нам залежить.

Та в загальному експеримент Союзу Українок Америки себе оправдав. У великій кризі виховання, що її переживає тепер не тільки наша спільнота, — це один успішний крок. Його варто поширити й розгорнути. Та тільки серйозним підходом до цієї справи і дбайливою підготоуспіх.

Л. Бурачинська

● Массачусетський науковець д-р Мелвіл Кларк винайшов і апатентував інструмент, який має таке приладдя (подвійну клявіятуру і педали), що музика може витягати з нього такі звуки, які має повна оркестра. Число патенту — 2,941,434.

Академічний вечір „Зарева" в Клівленді, Огайо

З кінцем квітня ц. р. в пластовій домівці відбувся черговий академічний вечір Зарева з доповіддю інж. Дмитра Андрієвського на тему „Політика і леґенда". Доповідач з'ясував поняття і ролю леґенди в літературі та політичному житті. В літературі леґенда збагачує нашу культуру, в політичному житті леґенда є явищем зайвим, а навіть шкідливим. Дм. Андрієвський ілюстрував приклади мітотворення з доби українського середновіччя, козаччини та новіших часів. Наприклад, розглядаючи „Переяславське домовлення Хмельницького з Росією" — бачимо виразно два види цього історичного трактату: дійсний договір і фальсифікат російських істориків, які своїм насвітленням викривили історичний фактаж. І в цьому випадку леґенда і фальсифікат себе взаїмно покривають і викривлюють історичну дійсність. Доволі багато леґенд постало в найновішій фазі нашої історії, в 30-их і 40-их роках, і в часах державного будівництва 1918 - 20-их років. Зокрема на міжнародному форумі треба послуговуватися фактами, а не видумками, які утруднюють лише нашу працю.

У своїх підсумках інж. Дм. Андрієвський ствердив, що завданням істориків і журналістів є поборювати шкідливі впливи тих леґенд, які в кривому дзеркалі представляють наше минуле й сучасне.

Доповідач зумів своїм надзвичайно цікавим і актуальним докладом тримати в напруженні численну публіку, яка, не зважаючи на гарячий день, виповнила залю Пластового Дому.

В дискусії брали участь: п. В. Сторожинський, д-р В. Томків, д-р В. Тимків, ред. К. Мельник, п. Д. Врублівський і другі. Академічним Вечором проводив д-р Л. Винар.

Р. Д.

З життя Клівлендської Громади

(Хроніка з весняного сезону 1960 року)

Весняний сезон у нашій громаді позначився жвавою працею.

— 24-го квітня відбувся в готелі Менгер бенкет в честь конгресмена М. Фігена, який влаштували Американські Приятелі АБН. Промовляли: словак, п. Трубінський — голова місцевої станиці ПАБНА, адв. Іван Демер-Демкович, заступник Централі УККА, д-р Фердинанд Дурчанський — відпоручник ЦК АБН, д-р Нестор Процик — член Ради ПАБНА, д-р Едвард О'Коннор — кол. комішенер еміграції, п. Койн — посадник Бруклину, та конгресмен М. Фіген. Кульмінаційною точкою бенкету було іменування конгресмена Фігена почесним членом АБН та вручення йому почесної грамоти. З мистецькими точками виступили: співачка п. Зоя Железіднська, український мішаний хор „Гомін" під диригентурою проф. Ярослава Барнича, із солістом-баритоном п. Я. Сіделюком, при музичному супроводі проф. Ірини Заячківської-Гаврилюк, мадярська співачка пані Бузза, хорват-баритон п. Состарко та білоруська солістка п-на Калада. Понад п'ятьсот осіб взяло участь в цьому бенкеті, який випав імпозантно і був щирим та безпосереднім висловом признання й подяки невтомному конгресменові.

— 1-го травня відбулася в нашому місті парада льояльности, в якій брали участь теж і українці. Найбільше численною і кольоритною групою був Осередок СУМА, який маршував із своєю оркестрою, уніформованим членством та молоддю в народніх строях, здобуваючи перше місце для Українських Злучених Організацій, які очолювали українську групу.

—7-го травня відбувся у Стейтовому університеті в Колумбус, Огайо, великий міжнародний фестиваль, в програмі якого, побіч інших національностей, виступили теж українці. Балетна група Осередку СУМА, під проводом п. П. Райци, помистецькому виконала декілька українських народніх танців, які тритисячна публіка зустріла з ентузіязмом. Американська преса та університетська газета помістили про українську групу та її виступ обширні дописи та світлини.

— 8-го травня ця сама група виступила на річному міжнаціональному фестивалі Фолк Арт Асосіейшен. На протязі останніх чотирьох років згадана сумівська балетна група виступала в програмах фестивалів, і всі її виступи були нагороджені.

— 14-го і 15-го травня відбулася в приміщеннях Українського Народного Дому та Парма Сейвінґ Наукова Конференція, яка проходила під гаслом „Україна в минулому, сучасному і майбутньому", та яку влаштували: Осередок НТШ, Академічне Товариство „Зарево", Українсько-Американське Студентське Т-во ім. Адама Коцка та Українські Злучені Організації. Конференцію відкрив голова Осередку Праці НТШ проф. Володимир Радзикевич, а доповіді виголосили професори: д-р Р. Смаль-Стоцький, д-р Мельник, д-р Пап, д-р Фізер, д-р Пизюр, д-р Маркусь та д-р Стерчо.

— 21-го травня відбувся літературно-мистецький вечір письменника і гумориста Миколи Понеділка. Літературні вечори у нашій громаді — це взагалі велика рідкість, а коли йде мова про Миколу Понеділка, то клівлендська громада нетерпеливо чекала на його виступ. Добре зробив Осередок СУМ-у, що зайнявся підготовою цієї імпрези. Автор прочитав декілька своїх творів та уривків, після чого бавив публіку своїми оповіданнями, із питомим йому щирим та безпосереднім гумором.
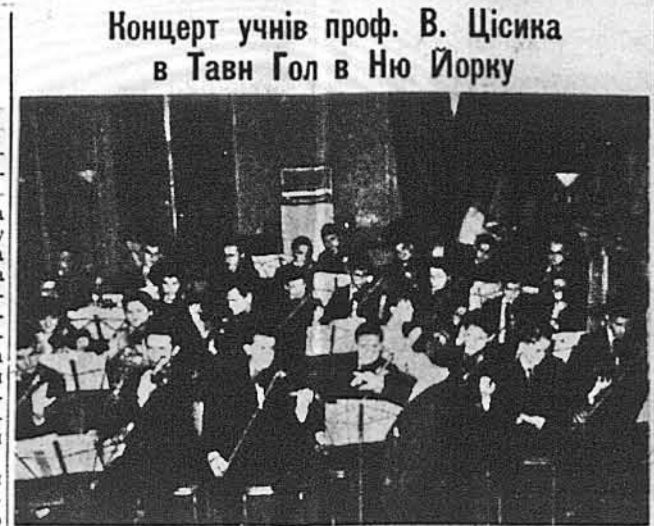
— 22-го травня відбулося Свято Матері заходом Осередку СУМА. Треба сказати, що програма свята була добре подумана та дбайливо підготована, а гарно прибрана сцена, багато квітів та численно зібрана публіка, створювали святкову атмосферу. Програму започаткувала молитвою дітей та складенням квітів у стіп ікони Богоматері. Змістовий реферат виголосила п. Валя Драч, а потім були виступи юних сумівців. Декламації дітей виголошені гарно. Фортепіянові соля дітей збагачували програму свята. Оля Головка виконала „Аве Марія" Баха, п'ятилітня Маруся Павник відіграла „Арабеску" Бургміллера а Наталя Гупаловська „Менует" Моцарта. Усі три є учнями п. Заячківської-Гаврилюк та вчаться у фортепіяновій Студії Осередку СУМА. Треба направду радіти успіхами тих дітей. Радо привітала публіка виступ молоденької і надійної співачки Марусі Головацької, яка, при акомпаніяменті пані Барничевої відспівала „Богородице Діво" та „Цвітка дрібная". Свято закінчено вінком деклямацій під проводом п-ни Наталі Шевчук, „Многолітнім" у виконанні оркестри та роздачею квітів матерям.

29-го травня Українські Комбатантські Організації влаштували Свято Героїв на площі української католицької Церкви. Свято відкрив полк. Михайло Курах та запросив до президії представників комбатантських та громадських організацій. Святочну доповідь виголосив сотник А. Гончаренко. Дальше слідувала дефіляда Осередку СУМА та пластової групи, підвищення прапорів та американський і український гимни у виконанні оркестри СУМА. В мистецькій частині виступив чоловічий хор „Гомін" під диригентурою проф. Ярослава Барнича, сумівська оркестра під проводом п. О. Крука із в'язанками стрілецьких і повстанських пісень, та мішаний хор „Гомін" під батутою проф. Барнича, при музичному супроводі проф. Заячківської-Гаврилюк. Свято закінчено українським гимном у виконанні хору „Гомін".

— Річні пописи учнів наших музичних шкіл відбувалися: 5-го червня в Українському Музичному Інституті, 11-го червня у фортепіяновій студії п. С. Крижевич, та 12-го червня в музичній студії Осередку СУМА під кер. п. Заячківської-Гаврилюк.

Т-ий

Концерт учнів проф. В. Цісика в Тавн Гол в Ню Йорку

Учні проф. В. Цісика

Український Музичний Інститут має високий рівень навчання, що є передумовою успіху нашої молоді. Річна перевірка музичних професіоналів показала, що найбільше золотих грамот та високих оцінок одержали учні нашого інституту.

Я хочу зупинитися на відділі скрипкового навчання під керівництвом проф. В. Цісика, а зокрема на концерті скрипкового ансамблю в Тавн Голі 5-го червня.

Ім'я нашого Українського Музичного Інституту стояло в програмі на першому місці — поруч з найкращими американськими музичними школами: Джульйор Скул оф Мюзік, Ню Йорк Каледж оф Мюзік, Вестчестер Консерваторі оф Мюзік та ін.

Проф. В. Цісик одержав дві точки в цьому концерті, хоч всі інші учителі одержали тільки по одній точці. Учні виступали в ансамблі. Крім того 13 річний соліст Юрій Вожаківський. Ансамбль виконав: Юпітер Симфонію — Моцарта і Юкрейнієн Фантазі — Фоменка.

Надзвичайна дисципліна, чиста інтонація, динаміка, молодечий ентузіязм виконавців, дозволили проф. Цісикові своїми 30 учнями зробити великe враження й дістати признання всіх присутніх. — Соліст Ю. Вожаківський грав Андалюзійську Романсу, Сарасате. Безперечно найкращий соліст цього концерту, що мав високий рівень. Прекрасна певність смичка, вимкове вібрато, певна інтонація і музикальність. Незвичайний успіх після тільки 4-річного навчання. Видно тверду працю і старання всебічно опанувати найменші деталь і технічного і музичного порядку. Дістав найбільші оплески й признання. Акомпаніювала ансамблеві та Юрієві панна М. Цісик, надзвичайно працьовита й талановита.

Все це треба завдячити відомому скромному відданому педагогові скрипки — проф. В. Цісикові.

Він співосновник Українського Музичного Інституту. В своїй педагогічній діяльності кладе велику вагу на камерну-ансамблеву гру, вважаючи, що це дасть всім учням можливість в пізнішім житті скористати з свого музичного знання.

М. С.

Вшанування Героїв у Вінніпеґу, Манітоба

Зелені Свята — це час, коли в Рідній Краю все українське громадянство ішло на могили наших Героїв, щоб помолитися за спокій їхніх душ та висказати глибоку пошану до борців, що віддали свій найцінніший скарб, своє молоде життя за Волю і Свободу Батьківщини.

І українці міста Вінніпеґу, столиці канадійської України, вже довші роки під час Зелених Свят вшановують світлу пам'ять полеглих українських і канадійських вояків масовою церковно-патріотичною маніфестацією, на чолі зі своїм духовенством.

Ця патріотична маніфестація з торжественною панахидою відбувається рік-річно на „українськім цвинтарі „Всіх Святих" 10 миль від міста, біля символічної Стрілецької Могили, яку, за ініціятивою кол. УСС Дмитра Микитюка, висипали в честь своїх полеглих побратимів зброї — члени Станиці Бувших Українських Вояків в 1936 році.

Сьогорічна національна маніфестація при участі 5 тисяч учасників, мимо непевної погоди відбулася 5-го червня. Точно о годині 2-ій пополудні вирушив зі збірної площі біля катедри св. Володимира й Ольги великий похід, злежений з кільканадцяти великих автобусів і понад 500 автомашин. Похід очолював ВПреосвященніший Кир Максим і о В. Кушнір.

Доїжджаючи до цвинтаря, учасники бачили прекрасний вид. Весь цвинтар зеленів гарною обкошеною зеленою травою з дорогими мистецькими гробівцями і нагробниками. Всі родинні гроби прикрашені живими квітами і вінками. — Високо, на фронтовій залізній брамі, вітер грається канадійськими і українськими державними прапорами. На самім фронті видніє скромна символічна Стрілецька Могила із високим дубовим хрестом. Хрест удекорований терновим вінком з таблицею — „Полеглим Героям за Волю України", а далі тризубом, хрестом заслуги Української Галицької Армії і емблемою УСС.

Почесну варту біля Стрілецької Могили тримають українські ветерани-члени Станиці Бувших Українських Вояків на чолі з головою цієї Станиці Дмитром Микитюком і Юрієм СУМ. Обабіч Могили організаційні прапори Станиці Б.У.В., Стрілецької Громади, Пласту і СУМ-у.

Під час торжественної панахиди співав чоловічий хор Станиці Братства 1-ої Української Дивізії УНА, під керуванням голови цієї Станиці — Юрка Гнатюка.

До урочистої панахиди станули 15 отців парохів на чолі з Кир Максимом, що виголосив глибоко змістовну патріотичну проповідь, у якій сильно підчеркнув велику жертву українських героїв, які боролися за Волю і Свободу України за княжих часів, за козацької держави, в часі Визвольних Змагань та в теперішніх часах. Отця мовчазна скромна символічна Стрілецька могила промовляє до нас найсильнішою мовою, мовою полеглих героїв і борців, які кличуть нас іти їхніми слідами.

Під час співу „Вічная Пам'ять" прапори хиляться в діл до самої землі, ветерани виструнчилися на позір, а представники ветеранських, культурно-освітніх організацій та церковних громад складають у стіп Стрілецької Могили вінки.

По закінченню панахиди хор відспівав сумну стрілецьку пісню „Видиш брате мій", священики розійшлися по цвинтарі відправляти молитви за спокій душ своїх парохіян, а чисельна громада ще довший час не розходилася від Стрілецької Могили.

Дм. Микитюк, кол. УСС

Адмірал Радфорд заперечує закиди ген. Тейлора проти Державної Ради Безпеки

Вашінґтон. — У відповідь на заяву колишнього шефа Армії ген. Макселла Д. Тейлора, в якій він критикував Державну Раду Безпеки за її неспроможність вирішати важливі оборонні проблеми, адмірал Артур В. Радфорд, тодішній голова об'єднаних шефів штабу заявив, що Рада Безпеки діяла в той час справно й успішно. Обидва колишні мілітарні провідники виступили із своїми заявами під час переслухання в сенатській підкомісії для справ машинерії національної політики, очолюваній демократичним сенатором Генрі М. Джексоном. Переслухання ці відбувалися за закритими дверми і тепер опубліковано тільки частину із зложених там зізнань. Державна Рада Безпеки є найвищою державною установою для справ оборонної політики і до неї входять теж державний секретар і секретар оборони. Ген. Тейлора й адмірала Радфорда переслухувала згадана підкомісія в справі функціонування Ради Безпеки. Адм. Радфорд заявив, що навіть, як і були якісь труднощі, то оконечне рішення у важливіших справах передавано на розгляд і децізію Президента.

● Голова Індонезійського Інституту атомової енергії д-р Сівабсей, виїхав на два тижні до Совєтів, щоб старатися за нову совєтську довготермінову позику у висоті $250 мільйонів на будову атомового реактора в Індонезії.

Пластова оселя „Новий Сокіл" розпочала десятиріччя

Боффало. — При чудовій погоді в неділю 26-го червня ев. відбулося святочне відкриття пл. таборів на „Новому Соколі". До звіту голові ОУО пл. сен. Б. Пашковському стали 4 табори готові до свого 4-тижневого таборування в числі 150. Пл. сен. В. Приймак є представником Управи Оселі для справ виховних, а рівночасно комендантом зустрічі. Господарська ділянка таборів є під проводом пл. сен. Я. Пришляка й адміністрація в руках дир. І. Савчука. Таборову харчівню провадять пані з Клівленду і Боффало. Лікарська і санітарна опіка є під проводом д-ра М. Сайкевича і п-ні Н. Сайкевич. Релігійну опіку мають Всечесніші Отці з Боффало. Командантом табору новаків є пл. сен. Я. Пришляк — ст. пл. М. Кравс, табору новачок ст. пл. Д. Домбчевська, табору юначок ст. пл. Д. Голубець, табору юнаків ст. пл. Б. Миндюк. Бунчужними і членами таб. булав є старше пластунство і юнацтво.

На оселі пишається в гуцульському стилі курінь (приміщення для таб. новачок) збудований будівельним майстром п. Я. Г., який без будь-якої винагороди посвятив всі суботи, вільні дні від праці і свої вакації, щоб розбудувати „Новий Сокіл". На „Новому Соколі" є прекрасна капличка, адміністраційний будинок, світлиця - їдальня, кухня — і все це добровільна і без винагороди праця боффальців. Управа Оселі і вся „новосокільська" округа приготовляється з гордістю до свого „десятиріччя", яке відбудеться в днях від 2 — 4 липня. Програма зустрічі — це спортові і пластові змагання (субота), Богослуження, продовження змагань, офіційна частина святкувань - зустрічі, привіти, святочна ватра (неділя), теренові змагання, закриття зустрічі (понеділок).

З цієї нагоди вийде однодівка, яка дасть перегляд 10-річної праці, серія поштівок і віднаочка Н. С. як півнове буде улаштована виставка. Все це приготовляє пл. сен. М. Борачок. Кружок Пластприяту з Боффало, який вклав у „Новий Сокіл" найбільше праці і гроша, забезпечить гостей зустрічі добрим буфетом. Почесними гостями зустрічі крім представників товариств і організацій будуть чільні пластові діячі — члени ГПРади, ГПБулави, КПС — ЗДА і Канади під проводом Начального Пластуна — Сірого Лева.

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. — Т-во ім. І. Франка, Відд. 241, повідомляє своїх членів, що Піврічні Збори відбудуться в суботу, дня 2-го липня 1960 р., в год. 2-ій по пол., в залі під ч. 74 Гевис Боени. Обов'язком кожного члена явитись на цих Зборах, бо є важливі справи до полагодження. — Управа.

ВІЛКС БЕРІ, Па. — Б-во св. І. Хрестителя, Відд. 223, повідомляє всіх своїх членів, що Збори відбудуться в неділю 3-го липня 1960 р., в парохіяльній залі, по другій Службі Божій. Присутність членів обов'язкова. На Зборах буде видача векіь-дивиденди. — Управа.

ШИКАГО, Ілл. — Управа Т-ва ім. Д. Вітовського, Відд. 301, повідомляє всіх членів, що заповіджені Місячні Збори, які завжди відбуваються в першу неділю по першім — не відбудуться. Збори відбудуться щойно в неділю, 24-го липня 1960 р. Прошу всіх членів прибути на цей день та вирівняти свої вкладки. Крім цього, на Зборах буде видача чеків-дивиденди. — П. Врублівськ. вий, секр.

СИРАКЮЗИ, Н. Й. — Т-во „Українська Січ", Відд. 39, повідомляє, що Піврічні Загальні Збори відбудуться в неділю, 3-го липня 1960 р., в год. 3-ій по пол., в залі УНДому. Збирання вкладок — в суботу, 2-го липня 1960, від год. 7-ої до 10-ої веч. і в неділю, 3-го липня, від год. 12-ої до 3-ої по пол. Просить членство обов'язково прибути на ці Піврічні Збори — Управа.

ОМАГА, Небр. — Т-во „Карпати", Відд. 356, повідомляє всіх своїх членів, що на неділю 3-го липня 1960 р. Управа Відділу скликає Піврічні Збори, на яких будуть звіти Управи та справа приєднання нових членів до УНСоюзу, та збільшення членів до Допомогового Фонду на випадок нещастя. Крім цього буде видача чеків-дивиденд. Присутність всіх членів обов'язкова. Членські вкладки прошу вплачувати точно кожного місяця, в церковній домівці, по другій Службі Божій. Гроші висилаємо до УНСоюзу перед 25-им кожного місяця. — Управа.

Посмертні Згадки

Іван КОВАЛЮК, — член Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 155 УНСоюзу в Перт Амбой, Н. Дж., помер 26-го червня 1960 року, у Перт Амбой Дженерал Госпітал, на 51-му році життя, по короткій, але важкій недузі. Покійний народився 1909 р., в селі Дернів, пов. Кам'янка Струмілова, Зах. Україна. До УНСоюзу Покійний вступив 1949 р. Був активним членом різних світських Товариств та церковного Братства. У своєму Відділі займав різні пості. Покійний полишив у смутку дружину Анастасію, 2 синів: Богдана і Василя та 1 доньку. Похорон відбувся 29-го червня 1960 р., з церкви Успення Преч. Діви Марії, при участі Родини, Односельчан і Знайомих. Тлінні останки похоронено на парафіяльному цвинтарі. — В. І. П!
І. Будняк, секр.

Михайло САМПАРА, довголітній член Т-ва „Любов", Відд. 45 УНСоюзу у Филаделфії, помер дня 18-о червня 1960 р., на 80-му році життя. Покійний народився в с. Прошова, пов. Тернопіль. До ЗДА прибув 1906 р. Покійний був добрим чоловіком і батьком та взірцевим членом УНСоюзу. Покійний полишив у смутку дружину Теклю, сина Андрія, невістку Юстину, 2-ох внуків, сестру Марію та велику дальшу родину. Похорон відбувся 21-го червня ц. р., з церкви св. Володимира, при участі Родини, Членів Т-ва, Приятелів та Знайомих. Покійного похоронено на вкладовищі „Оклентд" у Филаделфії. — Вічна Йому Пам'ять!
Подав М. Сеник, секр.

ТАРЗАН, ч. 4479. Нова небезпека.

Двоє втікачів досліджували вогку і похмуру яму, шукаючи виходу...

Аж нагло Бетті гістерично закричала...

Бо жахливо дивний плазун появився над плесом брудної води!